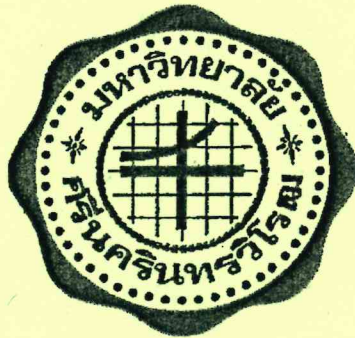

งานพัฒนาหลักสูตร
สกอ.รับทราบการให้ความเห็นชอบ
วันที่ - 3 ก.ย. 2563

96065 6201

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

สภามหาวิทยาลัย อนุมัติ เมื่อวันที่..... 9 เมษายน 62
ปีการศึกษาที่เปิดสอน..... 2562

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1. ชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. วิชาเอก	1
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
5. รูปแบบของหลักสูตร	1
6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติเห็นชอบหลักสูตร	2
7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	2
8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	2
10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	2
11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	3
12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	4
13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน	4
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะหลักสูตร	
1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	5
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	6
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร	
1. ระบบการจัดการศึกษา	7
2. การดำเนินการหลักสูตร	7
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	16
4. องค์กรประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม	17
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	17

สารบัญ(ต่อ)

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	
1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต	19
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	20
3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา	24
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน(เกรด)	26
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต	26
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	27
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	28
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	28
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	
1. การกำกับมาตรฐาน	29
2. บัณฑิต	29
3. นิสิต	29
4. อาจารย์	30
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	30
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	31
7. ตัวบ่งชี้การดำเนินงาน	32
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	
1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	34
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	34
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	34
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง	35

สารบัญ(ต่อ)

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ก	38
ภาคผนวก ข	64
ภาคผนวก ค	67
ภาคผนวก ง	78
ภาคผนวก จ	81
ภาคผนวก ฉ	92

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะ/สถาบัน/สำนัก	ศิลปกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร	25560091103894
ชื่อหลักสูตร	
ภาษาไทย:	หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
ภาษาอังกฤษ:	Doctor of Arts Program in Thai and Asian Music

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย	ชื่อเต็ม: ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
	ชื่อย่อ: ศศ.ด. (ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย)
ภาษาอังกฤษ	ชื่อเต็ม: Doctor of Arts (Thai and Asian Music)
	ชื่อย่อ: D.A. (Thai and Asian Music)

3. วิชาเอก/แขนงวิชา (ถ้ามี)

-

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

เรียนไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาเอก 3 ปี แบบ 2.1

5.2 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย โดยเอกสารและตำราที่ใช้ในการจัดการเรียนสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับผู้เข้าศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

-

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557 โดยจะเริ่มใช้หลักสูตรนี้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 3/2562 เมื่อวันที่ 12 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภาวิชาการในการประชุมครั้งที่2/2562 เมื่อวันที่ 26 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่4/2562 เมื่อวันที่ 9 เดือน เมษายน พ.ศ.2562

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรจะได้รับการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2564

8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1. ผู้บริหารองค์กรทางดนตรีและอาณาบริเวณศึกษา
2. ครู อาจารย์ นักวิชาการทางดนตรีและทางมานุษยวิทยาประยุกต์
3. นักวิจัยทางดนตรี สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา

9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology), 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines. University of Delhi, India.	3-2301-xxxxxxx
2	ผศ.ดร.รุจี ศรีสมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์), 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-1012-xxxxxxx
3	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	3-1415-xxxxxxx

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

11 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

แนวคิดเรื่องภูมิภาคนิยม โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชีย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง เป็นภูมิภาคที่ถูกกล่าวถึงมากขึ้นในสมัยปัจจุบันสำหรับประเทศไทย การแทนที่คำว่านานาชาติ ด้วย ภูมิภาคที่สามารถจับต้องได้จริงและมีศักยภาพเพียงพอสำหรับประเทศไทยจึงมีความสำคัญ ในขณะที่สังคมไทย ในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำเรื่องรายได้ของประชาชน ปัญหาการทุจริต คอร์รัปชัน ปัญหาความไม่มั่นคงทางการเมืองจนเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชน ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหา ภัยธรรมชาติ รวมทั้งกระแสทุนนิยมที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจจากการเกษตรแบบพึ่งตนเอง เป็นการพึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก ทำให้สังคมไทยต้องเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น อาทิ อาชญากรรมข้ามชาติ เครือข่ายยาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย ตลอดจนโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีส่วนสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น (สรุปผลการประชุมประจำปี 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 หน้า 77) วิชาการทางดุริยางคศาสตร์ โดยเฉพาะดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย จึงเป็นสาขาที่มีความสำคัญที่เกิดจากการประยุกต์ความรู้ทั้งด้านดนตรี ด้านวัฒนธรรม ด้านมานุษยวิทยา รวมไปถึง อาณาบริเวณศึกษา ที่จะตอบโจทย์นโยบายของประเทศในการลดความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างประชาชนในประเทศผ่านดนตรีของชาติพันธุ์ต่างๆ

การอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านดนตรีที่กำหนดขอบเขตให้สามารถศึกษาได้จริงคือ ดุริยางค - ศาสตร์ไทยและเอเชีย จึงสอดคล้องกับกระแสความเป็นภูมิภาคนิยม ที่ดุริยางคศาสตร์จะถูกใช้ให้เป็นส่วนหนึ่ง ของการพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจของประเทศด้วยการเพิ่มความเข้าใจในพื้นที่การค้าและความมั่นคงโดย การใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ในสถานการณ์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความขัดแย้งทางวัฒนธรรมให้พบเห็นอยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทะเลาะเบาะแว้งกรณีพิพาทที่จับต้องไม่ได้ (ICH) หรือการขึ้นทะเบียนโบราณสถาน ที่ นำมาซึ่งความขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ที่มีเป้าหมายการรวมตัวกันทางสังคมและ วัฒนธรรมของอาเซียน ผ่านการทำงานของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) หนึ่งในสามเสาหลักความร่วมมือเพื่อสร้างประชาคมอาเซียน เป็นอีกหนึ่งกรอบ การทำงานระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้สมาชิกมีความเอื้ออาทรต่อกัน ก็ตามที่

การให้ความสำคัญเรื่องสำนึกของความเป็นมรดกร่วมทางวัฒนธรรม (Common Heritage) ในการจัด การศึกษาทางด้านวัฒนธรรมจึงมีส่วนหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเตรียมความพร้อมให้ ประเทศไทยสามารถมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม และอยู่ร่วมกันกับประชาคมได้อย่างสันติ โดยการให้ การศึกษาแก่ประชาชน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และปฏิสัมพันธ์ในหมู่ประชาชนเพื่อให้ ประชาชนตระหนักว่าในท่ามกลางความหลากหลายของมรดกทางวัฒนธรรมนั้น

ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียเป็นสาขาวิชาที่มีพลังในทางสร้างสรรค์อย่างเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็นมรดก ร่วมทางดนตรีระหว่างไทยกับดนตรีอินโดนีเซีย หรือดนตรีไทยกับดนตรีจีน ที่ไม่พบว่าเคยเกิดปัญหาความ ขัดแย้งแต่อย่างใด และยังช่วยอธิบายความเชื่อมโยงกันด้านประวัติศาสตร์ แหล่งที่อยู่อาศัยในเขตที่ตั้งทาง ภูมิศาสตร์ผ่านมิติทางดนตรีได้อีกด้วย หากถูกใช้อย่างถูกต้องทางวิชาการ ก็จะเกิดเป็นประโยชน์ทางด้าน การ

สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาคมได้ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ที่มีฐานมาจากการวิจัยและการส่งสมควรรู้ การศึกษาด้านดนตรีในลักษณะอาณานิคมศึกษาจึงควรได้รับพิจารณาและทำงานต่อเนื่องเพื่อให้เกิดเป็นฐานความรู้ทางดนตรีที่ใช้ได้จริงในอนาคต สามารถชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของนักศึกษาที่มีความขัดแย้งทางวัฒนธรรมอันได้ด้วยการแทนที่ด้วยความสัมพันธ์อันดีของมิตรประเทศผ่านดนตรี

ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรจากหลักสูตรมานุษยวิทยา มาเป็นหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ถือเป็นกรอบขยายฐานและต่อยอดการอุดมศึกษาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามนโยบายเชิงรุก ประเทศไทย 4.0 ที่ใช้วิชาการทางดุริยางคศาสตร์บูรณาการกับวิชาการทางด้านอาณานิคมศึกษา ให้ได้บัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญทางดนตรีและพื้นที่ไปพร้อมกัน ด้วยการสนับสนุนให้มีการค้นคว้าวิจัยวิทยาการแบบบูรณาการข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ที่ค้นคว้าในมิติต่าง ๆ รวมทั้งการให้บริการแก่สังคม เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในเรื่องการต่างประเทศ เพื่อความมั่นคงเป็นธรรม และมิตรภาพ เพื่อให้คนไทยสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรู้รอบและสามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภูมิภาคพร้อมทั้งสามารถแก้ปัญหาได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับมิตรประเทศผ่านดนตรี

การสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีและก้าวข้ามอคติระหว่างมนุษยชาติในประเทศและภูมิภาคเอเชียที่ใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือ นับเป็นแนวทางการพัฒนาทางวิชาการที่บูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศที่จำเป็นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาวิชาที่มีความรู้จริงทั้งศาสตร์ของตนและพื้นที่ ที่จะนำมาซึ่งขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับทั้งประเทศและมหาวิทยาลัย ในการสร้างผู้นำทางวิชาการดนตรีที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ ผ่านการสร้างนวัตกรรมที่มาจากการศึกษาวิจัยและพัฒนาทางดนตรี และพัฒนาความรู้ทางอาณานิคมศึกษาผ่านมิติทางดนตรี เทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ด้านดนตรีที่ให้ความสำคัญกับมูลค่าและคุณค่าไปพร้อมกัน

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

จากปรัชญาศิลปะกรรมศาสตร์ คือ ศิลปะกรรมสร้างสรรค์สร้างปัญญา ปัญญาสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต ร่วมกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การเป็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคม สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นหน่วยงาน รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียที่มีคุณภาพสู่สังคมและประเทศ โดยคณาจารย์ของสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียมีความพร้อมในการผลิตดุษฎีบัณฑิต ที่จะมีความก้าวหน้าทางความรู้เพื่อรับใช้สังคม โดยคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ มีตำแหน่งวิชาการ มีประสบการณ์การสอน และผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ทางดุริยางคศาสตร์ อาณานิคมศึกษา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รู้จักคิดและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้อย่างชัดเจนรอบด้าน สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ภูมิภาคต่าง ๆ โดยมีดนตรีเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

ใช้แหล่งทรัพยากร อาคารสถานที่ และอาจารย์ผู้สอน ร่วมกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

หมวดที่ 2

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

การวิจัยเชิงบูรณาการทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ความมั่นคงทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการดนตรี

ความสำคัญ

การวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ตามหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค – ศาสตร์ไทยและเอเชีย ที่เป็นหลักสูตรบูรณาการความรู้ทางศิลปะดนตรีเข้ากับความรู้ทางด้านมานุษยวิทยา และสังคมวิทยา เพื่อเพิ่มศักยภาพแก่บัณฑิตทางดุริยางคศาสตร์ที่ใช้พื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชีย เป็นแกนในการศึกษาเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญในเชิงสหวิทยาการผ่านมิติทางดนตรี ที่มีความรอบรู้และความเข้าใจ สังคมและวัฒนธรรมตลอดจนพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้ที่จะปฏิบัติงานในฐานะผู้นำทาง วิชาการดนตรีที่สามารถใช้ดนตรีเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและแก้ปัญหาสังคมได้

การวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและ/ หรือเอเชียเป็นการใช้ดนตรีเป็นแกนในการบูรณาการความรู้ใน ศาสตร์อื่นเพื่อตอบโจทย์ทางสังคมได้อย่างแม่นยำ และยังสามารถสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันของ ประชาชนในประชาคมท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภูมิภาค พร้อมทั้งสามารถแก้ปัญหาได้อย่าง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่สถานะทางสังคมที่มีความมั่นคงทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนผ่านมิติ ทางดนตรี และยังเป็นการพัฒนาเครือข่ายกับชุมชนวิชาการดุริยางคศาสตร์ในต่างประเทศของคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่จะนำความได้เปรียบของไทยโดยการนำความหลากหลายทาง ดุริยางคศาสตร์ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม มาวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม และพัฒนาความรู้ทางดุริยางค ศาสตร์และทางสังคม

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. อธิบาย แก้ไขปัญหาประเด็นสังคมด้วยความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการและนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากฐานความชำนาญใน พื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียที่มีดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
3. มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ วิจัยและคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพในการสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างประชาชนในประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์ ในภูมิภาค

1. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนพัฒนา/แผนการเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้
1) ปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และให้สอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ	ประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยการวิเคราะห์ และวิจัยตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดอย่างต่อเนื่องและศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและความต้องการของสังคมและประเมินหลักสูตรโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	1) รายงานผลการประเมินหลักสูตร 2) เอกสารหลักสูตรฉบับปรับปรุง/รายงานวิจัย 3) รายงานผลการประเมินหลักสูตร 4) เอกสารหลักสูตรปรับปรุง 5) รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรของบัณฑิต 6) การประเมินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก
2) พัฒนา เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์	สนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ได้รับการเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้บนพื้นฐานการจัดการความรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรม ประชุมสัมมนา และวิจัย ฯลฯ สู่ตำแหน่งวิชาการ	1) ร้อยละการดำเนินการจัดการความรู้ตามแผนที่วางไว้ 2) ปริมาณการศึกษาอบรม ประชุมสัมมนา ฯลฯ ของบุคลากร

หมวดที่ 3

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ระบบการศึกษาแบบทวิภาค คือ การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มี อาจจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเป็นกรณีพิเศษได้ โดยมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ (เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร)

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

การเทียบเคียงหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคต้น	เดือนสิงหาคม – ธันวาคม
ภาคปลาย	เดือนมกราคม – พฤษภาคม
ภาคฤดูร้อน	เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. ผู้เข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าทางด้านดนตรี หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากสถาบันอุดมศึกษาภายในตามที่คณะกรรมการหลักสูตรให้ความเห็นชอบ หรือต่างประเทศที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง
2. มีคุณสมบัติเพิ่มเติม โดยพิจารณาคุณสมบัติตามข้อมูล ดังต่อไปนี้
 - (1) แฟ้มประวัติและผลงานวิชาการ (Academic Portfolio)
 - (2) ผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ หรือผลงานที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรี
 - (3) หนังสือรับรอง (Recommendation)
 - (4) คำโครงการวิทยานิพนธ์ (Dissertation Proposal)
 - (5) ข้อกำหนดอื่น ๆ ตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย
 - (6) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาอื่น จะต้องมีความรู้ความสามารถทางดนตรีและผ่านการทดสอบจากสาขาวิชา
3. มีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด
4. มีคุณสมบัติทั่วไปเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ 2559

2.3 ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการและทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ 2.3

ให้เข้าเรียนรายวิชาเสริมตามความเหมาะสม และจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้ความรู้ และทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษแก่นิสิต

2.5 แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนิสิต	จำนวนนิสิตแต่ละปีการศึกษา				
	2562	2563	2564	2565	2566
ชั้นปีที่ 1	10	10	10	10	10
ชั้นปีที่ 2		10	10	10	10
ชั้นปีที่ 3			10	10	10
รวม	10	20	30	30	30
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา			10	10	10

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ เพื่อใช้ในการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2562	2563	2564	2565	2566
คนละ 360,000 บาทตลอดหลักสูตร					
คนละ 120,000 บาท ค่าธรรมเนียมการศึกษา เหมาจ่าย 1 ปีการศึกษา (ค่าธรรมเนียม/คน/ปี × จำนวนรับ)	1,200,000	2,400,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000
รวมรายรับ	1,200,000	2,400,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000

2.6.2 ประมาณการค่าใช้จ่าย

รายการ	ค่าใช้จ่ายรวม (ชม.สอน x ค่า สอนต่อชม.)	ค่าใช้จ่ายต่อหัว นิสิต	ยอด สะสม
1. หมวดค่าการจัดการเรียนการสอน	1,640,000.00	164,000.00	164,000.00
1.1 หลักสูตรภาษาไทย			
1.1.1 ค่าสอนสำหรับผู้สอนภายใน			
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 1-6; 2,000 บาท/ชั่วโมง) 180 ชั่วโมง	360,000.00	36,000.00	36,000.00
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 7-15; 1,000 บาท/ชั่วโมง) 270 ชั่วโมง	270,000.00	27,000.00	63,000.00
1.1.3 ค่าสอนและค่าคุมสอบสำหรับอาจารย์พิเศษ			
ค่าตอบแทนผู้สอน (อ.พิเศษ) เท่ากับ 2,500 บาทต่อชั่วโมง 180 ชั่วโมง	450,000.00	45,000.00	108,000.00
1.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ			
ค่าวัสดุประกอบการเรียนการสอน (ทั้งหลักสูตร หรือ ค่าใช้จ่ายต่อปี x จำนวนปี)	20,000.00	2,000.00	110,000.00
ค่าใช้จ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์	10,000.00	1,000.00	111,000.00
กิจกรรมตามที่ระบุในโครงสร้างหลักสูตร	400,000.00	40,000.00	151,000.00
ค่าครุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับนิสิต	30,000.00	3,000.00	154,000.00
ค่าเดินทางของผู้ทรงคุณวุฒิ	50,000.00	5,000.00	159,000.00
อื่น ๆ แล้วยแต่หลักสูตร	50,000.00	5,000.00	164,000.00
2. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลางระดับคณะ/สถาบัน/สำนัก		41,000.00	205,000.00
2.1 งบประมาณหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)		10,250.00	174,250.00
2.2 งบวิจัยของหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)		10,250.00	184,500.00
2.3 ค่าส่วนกลางคณะ หรือค่าสาธารณูปโภค (ร้อยละ 10 ถ้ามี)		20,500.00	205,000.00
3. หมวดค่าปริญญาบัตร/สารนิพนธ์		20,900.00	225,900.00
หลักสูตรภาษาไทย(ทำปริญญาบัตรไม่เกิน 51 หน่วยกิต) ค่าธรรมเนียมไม่เกิน 300,000 บาท			
3.1 กรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาบัตร (ไม่เกิน 2,500 บาท /นิติน 1 คน)		2,500.00	207,500.00
3.2 กรรมการควบคุมปริญญาบัตร			
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรหลัก (ไม่เกิน 5,000 บาท /นิติน 1 คน)		5,000.00	212,500.00
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรร่วม (ไม่เกิน 4,000 บาท /นิติน 1 คน)		4,000.00	216,500.00

รายการ	ค่าใช้จ่ายรวม (ชม.สอน x ค่า สอนต่อชม.)	ค่าใช้จ่ายต่อหัว นิสิต	ยอด สะสม
3.3 กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท			
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (ไม่เกิน 4,500 บาท / นิสิต 1 คน)		4,500.00	221,000.00
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน (ไม่เกิน 4,500 บาท / นิสิต 1 คน)		4,500.00	225,500.00
3.4 กรรมการตรวจสอบขั้นสุดท้าย (ไม่เกิน 400 บาท / นิสิต 1 คน)		400.00	225,900.00
4. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลาง	จำนวนปี	47,340.00	273,240.00
4.1 ค่าส่วนกลางมหาวิทยาลัย (4,360 บาท/ปี)	3	13,080.00	238,980.00
4.2 ค่าธรรมเนียมหอสมุดกลาง (3,000 บาท/ปี)	3	9,000.00	247,980.00
4.3 ค่าธรรมเนียมสำนักคอมพิวเตอร์ (1,040 บาท/ปี)	3	3,120.00	251,100.00
4.4 ค่าธรรมเนียมบัณฑิตวิทยาลัย (7,380 บาท/ปี)	3	22,140.00	273,240.00
5. หมวดกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย (20%)		68,310.00	341,550.00
6. ค่าธรรมเนียมหมาจ่ายตลอดหลักสูตร			360,000.00

2.7 ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- อื่นๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

การเทียบเคียงหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	9
หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	6
ปริญญาโท	36
รวมไม่น้อยกว่า	51

3.1.3 รายวิชา

ก. หมวดวิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต

ดทอ611 ภูมิวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชีย 3 (3-0-6)

TAM611 Cultural Landscape of Thai and Asian Music

ดทอ612 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ในมิติมานุษยวิทยา
สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา 3 (3-0-6)

TAM612 Modern Thai and Asian Music in Anthropological,
Sociological and Cultural Studies Dimension

ดทอ613 กระบวนทัศน์และการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3(2-2-5)

TAM613 Paradigm and Research in Thai and Asian Music

ข. หมวดวิชาเลือก กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

ดทอ711 สัมมนาอาณานิคมศึกษาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3(2-2-5)

TAM711 Seminar on Area Studies for Thai and Asian Music

ดทอ712 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในบริบทภูมิภาคและสังคมโลก 3 (3-0-6)

TAM712 Thai and Asian Music in Regional and Global Context

ดทอ713 กระแสปัจจุบันและการวิพากษ์แนวคิดทางมานุษยดุริยางควิทยา 3 (2-2-5)

TAM713 Current Trends and Critics of Ethnomusicology Concept

ดทอ714 ประเด็นทางสังคมในการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAM714 Social Issues for Thai and Asian Music Research

ดทอ715 ภาษาเพื่อการสื่อสารทางดนตรีเอเชีย 3 (2-2-5)

TAM715 Language for Communication in Asian Music fields

ค. หมวดปริญญาโท

ปพอ891 ปริญญาโทระดับปริญญาเอก

GRD891 Dissertation

36 หน่วยกิต

ความหมายของรหัสวิชา

ดทอ	หมายถึง	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
TAM	หมายถึง	Thai and Asian Music
เลขรหัสตัวแรก	หมายถึง	ประเภทของรายวิชา
6	หมายถึง	รายวิชาบังคับ
7	หมายถึง	รายวิชาเลือก
8	หมายถึง	ปริญญาโท
เลขรหัสตัวกลาง	หมายถึง	ชั้นปีที่ศึกษา
เลขรหัสตัวสุดท้าย	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในหมวดวิชา

3.1.4 แผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		6 นก.
ดทอ611	ภูมิวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชีย	3 (3-0-6)
ดทอ612	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ในมิติ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา	3 (3-0-6)
วิชาเลือก		3 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		9 นก.

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		3 นก.
ดทอ613	กระบวนการทัศน์และการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและ เอเชีย	3(2-2-5)
วิชาเลือก		3 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		6 นก.

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
ปริญญาานิพนธ์		
ปพอ891	ปริญญาานิพนธ์ระดับปริญญาเอก	9 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		9 นก.

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
ปริญญาานิพนธ์		
ปพอ891	ปริญญาานิพนธ์ระดับปริญญาเอก	9 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		9 นก.
ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
ปริญญาานิพนธ์		
ปพอ891	ปริญญาานิพนธ์ระดับปริญญาเอก	9 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1		9 นก.

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
ปริญญาโท		
ปพอ891	ปริญญาโทระดับปริญญาเอก	9 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2		9 นก.

คำอธิบายรายวิชา

ก. หมวดวิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต

ดทอ611 ภูมิวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชีย 3 (3-0-6)

TAM611 Cultural Landscape of Thai and Asian Music

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับการดนตรี ในบริบททางสังคมวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ของดนตรีกับการตั้งถิ่นฐานและการอพยพย้ายถิ่นฐาน การกำหนดชื่อบ้านนามเมือง การสื่อสารและการรับรู้ของสังคมผ่านรูปแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมดนตรี ตำนานและความเชื่อทางดนตรี ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ดนตรี การใช้ดนตรีผลักดันให้เกิดความเข้าใจระหว่างประชาชนในพื้นที่ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย

ดทอ612 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ในมิติมานุษยวิทยา 3 (3-0-6)

สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา

TAM612 Modern Thai and Asian Music in Anthropological,

Sociological and Cultural Studies Dimension

ศึกษาลักษณะเฉพาะของดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ กระบวนการสร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงทางดุริยางคศาสตร์ภายใต้การปรับตัววัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย รวมทั้งสภาพภูมิประเทศและนิเวศวิทยา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางวัฒนธรรมของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย ผ่านมุมมองทางมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา

ดทอ613 กระบวนทัศน์และการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3(2-2-5)

TAM613 Paradigm and Research in Thai and Asian Music

ศึกษาหลักการ กระบวนทัศน์ของการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย การแปลผลข้อมูลภาคสนามทางดนตรีผ่านการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดและทฤษฎี การออกแบบการวิจัย และฝึกเขียนเค้าโครงการวิจัยประยุกต์ทางดนตรีที่เน้นการบูรณาการองค์ความรู้ทางดุริยางคศาสตร์ไทยที่เชื่อมโยงกับดนตรีในภูมิภาคเอเชีย ที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

- ข. หมวดวิชาเลือก** กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้
- ดทอ711 สัมมนาอาณาบริเวณศึกษาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3(2-2-5)
 TAM711 Seminar on Area Studies for Thai and Asian Music
 สัมมนาอาณาบริเวณศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับดนตรีราชสำนักและดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย สร้างองค์ความรู้ทางดนตรี สร้างผู้นำทางดนตรีด้วยการศึกษาองค์ประกอบทางดนตรี เชื่อมโยงกับศักยภาพและความสำคัญของพื้นที่วิจัยในเชิงสหวิทยาการ
- ดทอ712 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในบริบทภูมิภาคและสังคมโลก 3 (3-0-6)
 TAM712 Thai and Asian Music in Regional and Global Context
 ศึกษาสถานการณ์และความเคลื่อนไหวทางดนตรีของประเทศไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนความเชื่อมโยงของดนตรีไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชียกับสถานการณ์โลก อิทธิพลภายนอกและความต้านทานภายในของดนตรีไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชียที่มีต่อสถานการณ์โลก
- ดทอ713 กระแสปัจจุบันและการวิพากษ์แนวคิดทางมานุษยดุริยางควิทยา 3 (2-2-5)
 TAM713 Current Trends and Critics of Ethnomusicology Concept
 ศึกษาพัฒนาการทางด้านแนวคิดทางมานุษยดุริยางควิทยา ประวัติศาสตร์ของมานุษย - ดุริยางควิทยา วิธีวิทยาการวิจัย แนวคิดของนักมานุษยดุริยางควิทยาในปัจจุบัน และแนวโน้มของการศึกษาทางมานุษยดุริยางควิทยาในยุคปัจจุบัน และการวิพากษ์ประเด็นใหม่ทางมานุษยดุริยางควิทยา
- ดทอ714 ประเด็นทางสังคมในการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)
 TAM714 Social Issues for Thai and Asian Music Research
 ศึกษาประเด็นทางสังคมที่ส่งผลและมีความสำคัญต่องานวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย โดยเน้นกระบวนการวิจัยและพัฒนาที่เหมาะสมกับหัวข้อวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกความสัมพันธ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน
- ดทอ715 ภาษาเพื่อการสื่อสารทางดนตรีเอเชีย 3 (2-2-5)
 TAM715 Language for Communication in Asian Music fields
 ศึกษาภาษาถิ่นและภาษาราชการของประเทศพื้นที่วิจัยในภูมิภาคเอเชีย ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสื่อสารทางด้านดนตรี การสัมภาษณ์และค้นคว้าข้อมูล ดนตรีจากข้อมูลปฐมภูมิ และงานทางวิชาการทางดนตรีและวัฒนธรรมในพื้นที่วิจัย
- ค.หมวดปริญญาานิพนธ์**
- ปพอ891 ปริญญาานิพนธ์ระดับปริญญาเอก 36 หน่วยกิต
 GRD891 Dissertation

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology), 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines. University of Delhi, India.	3-2301-xxxxxxx
2	ผศ.ดร.รุจี ศรีสมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์), 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-1012-xxxxxxx
3	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	3-1415-xxxxxxx

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1.	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology), 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines University of Delhi, India	3-2301xxxxxx
2.	ผศ.ดร.รุจี ศรี สมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. วัฒนธรรมศาสตร์, 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-101xxxxxxx
3.	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia	3-1415xxxxxx
4.	ผศ.ดร.วีระ พันธุ์ เสื่อ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2535 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2544 Ph.D. (Music), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of Delhi, India	3-1410xxxxxxx
5.	ผศ.ดร.เทพิกา รอดสการ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2544 กศ.ม. (การอุดมศึกษา), 2548 ศป.ด.(ดุริยางคศิลป์), 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3-6004xxxxxxx
6.	ผศ.ดร.นงุฎิกา สุนทรธนผล	ศป.บ.(ดุริยางคศาสตร์สากล), 2548 ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา), 2551 Ph.D. (Music), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล Magadh University, India	xxxxxxx

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
	อ.ดร.ชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ	ค.บ. (ดนตรีศึกษา), 2527 M.M. (Piano Performance), 2531 D.M.A. (Piano Performance), 2537	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย The Ohio State University, USA The Ohio State University, USA	3-10224xxxxx
8.	อ.ดร.มานิก หวัง พานิช	ศป.บ.(ดุริยางคศาสตร์สากล), 2545 M.M. (Music), 2549 Ph.D. (Music Education), 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of New South Wales, Australia University of New South Wales, Australia	XXXXXXXXXXXX

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)(ถ้ามี)

-

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย (ถ้ามี)

ข้อกำหนดในการทำโครงการหรือปริญญานิพนธ์ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการด้านดนตรีไทย ดนตรีเอเชียและมานุษยดุริยางควิทยา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการสังคมและประเทศชาติโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือ

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

การวิจัย ปริญญานิพนธ์และโครงการด้านดนตรีหรือดุริยางคศาสตร์ เป็นงานวิจัยที่ใช้ศาสตร์ทางสังคมศาสตร์มาช่วย เพื่อมุ่งเน้นด้านการแก้ปัญหาและพัฒนา ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ทางด้านดนตรีหรือดุริยางคศาสตร์ ตามความสนใจและตามความจำเป็นของนิสิต โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแล ทั้งนี้โดยมีกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย นับแต่การเสนอเค้าโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงการวิจัย การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาในการทำการสอบปากเปล่า

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตมีความรู้ความสามารถแสวงหาความรู้อย่างหลากหลาย สามารถกำหนดปัญหาและสืบค้นข้อมูลวิจัย เขียนและเสนอโครงการวิจัย ดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยสามารถสร้างเครื่องมือและตรวจสอบประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และ/ หรือข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและนำเสนอรายงานการวิจัยในรูปปริญญานิพนธ์และบทความวิจัยที่นำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้รับการรับรองทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ

5.3 ช่วงเวลา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต 36 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

มีการเตรียมการให้คำแนะนำและช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่นิสิต นับแต่การสอนในรายวิชาต่างๆเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานในการวิจัย การจัดโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเค้าโครงการปริญญานิพนธ์ การเขียนบทความปริญญานิพนธ์ จัดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือนิสิต การแต่งตั้งกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์การกำหนดเวลาในการนัดหมายให้คำปรึกษานิสิตทั้งทางตรงและทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัยและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่า การกำหนดช่วงเวลาในการยื่นข้อเสนอเค้าโครงการวิจัย การประชุมพิจารณาโครงการวิจัย ช่วงเวลาการยื่นขอสอบปากเปล่า และระยะเวลาสิ้นสุดการสอบปากเปล่าในแต่ละปีการศึกษา ประกาศใต้นิสิตทราบโดยกำหนดเป็นปฏิทินทางการศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

มีการประเมินผลเป็นระยะ ตั้งแต่การสังเกต การสนทนาซักถาม การรายงานความก้าวหน้า ประจำปีการศึกษา ประเมินผลจากเอกสารเค้าโครงวิจัยและรายงานการวิจัย การประชุมพิจารณาเค้าโครงวิจัย การสอบปากเปล่า โดยให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีผลการประเมินยังไม่ได้มาตรฐาน

หมวดที่ 4

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล
<p>1. มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตลอดจนมีศิลปะการพูดอธิบายถึงคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนในวัฒนธรรมดนตรีนั้นๆ และความรู้ในมรดกร่วมทางวัฒนธรรมดนตรี</p>	<p>มีรายวิชาต่างๆ ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้ความสามารถในการวิจัย ด้วยการใช้การวิจัยเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ โดยงานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ</p>
<p>2. สมรรถนะของหลักสูตร</p> <p>2.1 มีความเป็นผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชีย ผ่านมิติทางดนตรี</p> <p>2.2 มีความรู้ความสามารถในการวิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ทางดนตรีในการต่อยอด สร้างสรรค์งานวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย</p> <p>2.3 มีความชำนาญในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียโดยมีดนตรีเป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์ทางสังคม</p> <p>2.4 นำเสนอองค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศาสตร์ ตลอดจนจนสามารถสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรมดนตรี</p>	<p>จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การศึกษาค้นคว้า และนำเสนอผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรฯ กรณีศึกษา การศึกษาดูงาน การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรง มาเป็นวิทยากร การประชุมกลุ่มย่อย การสัมมนาปฏิบัติการ การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานในเชิงวิจัย เพื่อหาและเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติการ จัดทำรายงานผลการศึกษาค้นคว้า การเขียนบทความวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย</p>

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมและจริยธรรมที่ซับซ้อนได้โดยใช้จรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>2. มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>3. เคารพในสิทธิ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์</p>	<p>1. สอดแทรกเนื้อหาในมิติทางคุณธรรม จริยธรรม เน้นความมีระเบียบวินัย และความซื่อสัตย์</p> <p>2. มีรายวิชาที่ปลูกฝังการมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>3. มีรายวิชาที่ส่งเสริมการสื่อสารเพื่อสรุปปัญหาอย่างมีจริยธรรมทางวิชาการ</p> <p>4. จัดกิจกรรมส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม</p>	<p>1. ประเมินจากพฤติกรรมในชั้นเรียน การตรงต่อเวลา การแต่งกาย และการปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย</p> <p>2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>3. ประเมินจากงานที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>4. ให้นิสิตได้ประเมินตนเองในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม</p>

2.2 ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. บ่งบอกถึงคุณค่าของ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรีในประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชีย นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ต่อยอดในการพัฒนางานวิจัยตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ทางการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>2. อธิบาย วิพากษ์ถึงปรากฏการณ์ทางดนตรีที่เชื่อมโยงกับสังคมในพื้นที่ประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชีย</p>	<p>1. จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแนะนำวิธีการเรียนรู้และการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง</p> <p>2. จัดการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ เช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การสัมมนา</p> <p>3. ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น เข้าร่วมประชุมวิชาการ</p>	<p>ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติงานของนิสิตในด้านต่างๆ คือ</p> <p>1. ทดสอบย่อย</p> <p>2. ทดสอบกลางภาคการศึกษา และปลายภาคการศึกษา</p> <p>3. รายงาน</p> <p>4. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ</p> <p>5. การประเมินตนเองของนิสิต</p>

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางดนตรีและเทคนิคการแสวงหาความรู้มาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและแก้ไขปัญหาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียได้อย่างสร้างสรรค์</p> <p>2. บูรณาการความรู้เพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัยและ/หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่</p> <p>3. ออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ หรือต่อยอดองค์ความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่</p>	<p>จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บัณฑิตได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการคิด จากสภาพ ปัญหา หรือสถานการณ์จริง ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีการค้นคว้าและทดลองด้วยตนเอง มีการนำเสนอผลงานจากการค้นคว้า และมีการอภิปรายในห้องเรียนในห้องสัมมนา 2. จัดให้มีการนำเสนอและอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน 3. จัดให้มีการแก้ปัญหาที่เกิดจากการทำงานวิจัยด้วยตนเองโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ 4. จัดให้มีการเข้าร่วมและนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมทางวิชาการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินจากงานที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 2. ประเมินจากข้อสอบที่เน้นให้นิสิตได้คิด วิเคราะห์ อธิบายจากแนวคิดของการแก้ปัญหา โดยการประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียน 3. ประเมินจากความรู้ที่นิสิตใช้ในการนำเสนอสัมมนา 4. ประเมินจากทักษะที่นิสิตใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างทำงานวิจัย 5. ให้นิสิตได้ประเมินตนเอง

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<ol style="list-style-type: none"> 1. แสดงความเห็นทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งสื่อสารและแสดงออกถึงการเป็นผู้นำ 2. วางแผน วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งวางแผนปรับปรุงตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ 4. มีภาวะผู้นำและทำงานร่วมกับผู้อื่นในการส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมในองค์กร และสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้ดุลยพินิจทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในการแก้ปัญหา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2. มอบหมายงานที่จัดทำเป็นกลุ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินจากพฤติกรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมกลุ่ม 2. ประเมินจากการที่มีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์ในชั้นเรียน และการยอมรับเหตุผลของผู้ที่มีความเห็นแตกต่าง 3. ประเมินจากงานที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 4. ให้นิสิตประเมินตนเอง

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอผลงาน และพัฒนาเป็นนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดนตรี</p> <p>2. คัดกรองข้อมูลเชิงตัวเลข และสถิติเพื่อการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลจากการวิจัย</p> <p>3. นำเสนอผลงานวิจัยทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้สื่อที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. มอบหมายงานโดยให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เก็บรวบรวมข้อมูลและนำเสนอผลงานทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย</p> <p>2. ฝึกทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>3. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและนำเสนอวิจัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ</p>	<p>1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</p> <p>2. ประเมินจากการนำเสนอผลงาน และการเขียนรายงาน</p> <p>3. นิสิตประเมินตนเอง</p>

3. สรุปมาตรฐานผลการเรียนรู้ ได้แก่

มาตรฐานผลการเรียนรู้	รายละเอียด
1 คุณธรรม และ จริยธรรม	<p>1. ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมและจริยธรรมที่ซับซ้อนได้โดยใช้จรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>2. มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>3. เคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์</p>
2 ความรู้	<p>1. บ่งบอกถึงคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรีในประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชีย นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ต่อยอดในการพัฒนางานวิจัยตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ทางการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>2. อธิบาย วิพากษ์ถึงปรากฏการณ์ทางดนตรีที่เชื่อมโยงกับสังคมในพื้นที่ประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชีย</p>
3 ทักษะทางปัญญา	<p>1. สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางดนตรีและเทคนิคการแสวงหาความรู้มาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและแก้ไขปัญหาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียได้อย่างสร้างสรรค์</p> <p>2. บูรณาการความรู้เพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัย และ/หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่</p> <p>3. ออกแบบและดำเนินการโครงการ วิจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่หรือต่อยอดองค์ความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่</p>
4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ	<p>1. แสดงความเห็นทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งสื่อสารและแสดงออกถึงการเป็นผู้นำ</p>

<p>ความรับผิดชอบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. วางแผน วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งวางแผนปรับปรุงตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ 4. มีภาวะผู้นำและทำงานร่วมกับผู้อื่นในการส่งเสริมการ ปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมในองค์กร และสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้ดุลยพินิจทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในการแก้ปัญหา
<p>5 การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอผลงาน และพัฒนาเป็นนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดนตรี 2. คัดกรองข้อมูลเชิงตัวเลข และสถิติ เพื่อการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลจากการวิจัย 3. นำเสนอผลงานวิจัยทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้สื่ออย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

มาตรฐานผลการเรียนรู้	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้		ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขการ สื่อสาร และ สารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
รายวิชา															
วิชาบังคับ															
ดทอ611 ภูมิวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชีย		○	●	●	●	●	●		●	○	●	○	●		
ดทอ612 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่: มานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา	○		●	●	●	●	●		●	○	●	●	●		
ดทอ613 กระบวนทัศน์และการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ ไทยและเอเชีย	●	●		●	●	●	●	●	○	●		●	●	●	●
วิชาเลือก															
ดทอ711 สัมมนาอาณาบริเวณศึกษาทางดุริยางคศาสตร์ ไทยและเอเชีย		●		●	●	●	●		●	●	●	●	●	○	●
ดทอ712 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในบริบทภูมิภาค และสังคมโลก	○	●		●	●	○		●		○		●		○	

หมวดที่ 5

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

2.1 กำหนดระบบการวัดและประเมินในระดับรายวิชา และทบทวนระบบด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

2.2 อาจารย์ที่รับผิดชอบรายวิชาเดียวกัน กำหนดระบบและมาตรฐานการประเมินผลร่วมกัน ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานหลักสูตร ทำการทวนสอบโดยการประชุมตัดสินผลการเรียนร่วมกัน

2.3 จัดการวัดประมวลความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะของนิสิต

2.4 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมีการทบทวนระบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของนิสิตให้สอดคล้องกับการกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ

2.5 การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

2.5.1 นิสิตอาจลงทะเบียนซ้ำรายวิชาบังคับในหลักสูตรที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันและมีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงกันแทนกันได้ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

2.5.2 นิสิตที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 แต่มากกว่า 2.50 อาจเรียนซ้ำวิชาที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันแทนกันได้

2.6 การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

2.6.1 การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับชั้น ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนแทนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิตและค่าระดับชั้นที่ได้ไปใช้ในการคำนวณหาค่าระดับชั้นเฉลี่ยด้วย

2.6.2 การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้น D ขึ้นไปเท่านั้น

2.6.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นแต่ละวิชาเป็นตัวหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

2.6.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด

2.6.5 การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติภาคเรียนที่ 2 ที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

2.6.6 ในภาคการศึกษาที่นิสิตได้ IP รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล

2.7 การทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ

2.7.1 นิสิตเจตนาหรือทำการทุจริตใดๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ อาจได้รับโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ตกในรายวิชานั้น พักการเรียนในภาคเรียนถัดไป เลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก 1 ปีการศึกษา หรือพ้นจากสถานิสิต

2.7.2 นิสิตที่จ้างทำ ปลอมแปลงข้อมูล คัดลอกปริญาานิพนธ์หรือซ้ำซ้อนกับงานผู้อื่น บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าปริญาานิพนธ์เล่มนั้นเป็นโมฆะ และให้มหาวิทยาลัยพิจารณาถอดถอนปริญาานิพนธ์เล่มนั้น หรือเสนอสภามหาวิทยาลัยให้มีการเพิกถอนปริญญาได้แม้จะตรวจพบภายหลัง การพิจารณาการทุจริตดังกล่าว ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้น แต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ เพื่อแนะนำอาจารย์ใหม่และอาจารย์พิเศษ เพื่อให้เข้าใจหลักสูตร บทบาทของรายวิชาที่สอนในหลักสูตร และรายวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน โดย

- 1.1 กำหนดให้คณาจารย์ใหม่เข้าโครงการปฐมนิเทศและสัมมนา คณาจารย์ใหม่ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโครงการพัฒนา คณาจารย์ใหม่ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์
- 1.2 จัดระบบอาจารย์พี่เลี้ยงสำหรับอาจารย์ใหม่ เพื่อให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา และการพัฒนานิสิต เพื่อให้อาจารย์ใหม่สามารถให้คำแนะนำ นิสิตเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะและการพัฒนานิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

- 2.1.1 จัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาอาจารย์ในด้านการจัดการเรียน การสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
- 2.1.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ ได้พัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มเติม ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และตามความต้องการของคณาจารย์ที่ต้องการอบรม ซึ่งจะนำความรู้ที่ได้มา พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2.1.3 สนับสนุนให้คณาจารย์เข้าร่วมโครงการพัฒนาความรู้ในด้านทักษะการจัดการสอน การ ใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการความรู้และการทำวิจัยของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒและภายนอกสถาบัน

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

- 2.2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการ และพัฒนาผลงาน ทางด้านวิจัย โดยการสนับสนุนเงินทุนและส่งเสริมการเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ
- 2.2.2 จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนเอกสารตำรา บทความ และผลงานทาง วิชาการในลักษณะอื่น ๆ
- 2.2.3 ให้ทุนสนับสนุนการไปเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ
- 2.2.4 จัดโครงการสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก โดยให้ทุนการศึกษา ในรูปแบบต่างๆ สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ
- 2.2.5 จัดสัมมนา ระดับประเทศ/นานาชาติ
- 2.2.6 สร้างสัมพันธ์ภาพกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ รวมทั้งประเทศใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ในวิชาชีพ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพ

1. การกำกับมาตรฐาน

จัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบ มคอ.3-มคอ.7 ระดับหลักสูตร เพื่อกำกับทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการผลิตบัณฑิต

1.1 จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ดูแล รับผิดชอบการบริหารจัดการการเรียนการสอนให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรและมาตรฐาน

1.2 จัดให้มีอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชา ทำหน้าที่ จัดทำ มคอ.3 วางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอน และติดตามประเมินผลรายวิชาที่รับผิดชอบ เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

1.3 จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา เพื่อนำผลการประเมินที่ได้จากนิสิตมาพัฒนาการเรียนการสอน

2. บัณฑิต

เพื่อให้บัณฑิตของหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย มีผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ผ่านการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ภายหลังจากที่นิสิตจบการศึกษาจากหลักสูตรแล้ว คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีการทำสำรวจการมีงานทำของบัณฑิตและการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงานทุกปีการศึกษาทั้งจากมหาวิทยาลัยเป็นผู้เก็บข้อมูล และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาหลักสูตร ในรูปแบบการปรับย่อยโดยมีการเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรร่วมให้ข้อมูล และเชิญร่วมให้ข้อเสนอแนวการพัฒนาหลักสูตร และวิพากษ์หลักสูตรเมื่อครบรอบการปรับปรุงหลักสูตร ทุก 5 ปีการศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจและภาวการณ์ได้งานทำ ตลอดจนบทบาทความเป็นผู้นำในทางวิชาการตนตรioxของบัณฑิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน กระบวนการพัฒนานิสิตผ่านกิจกรรมการสัมมนา การเก็บข้อมูลภาคสนาม การสำรวจสนามวิจัยใหม่ที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

3. นิสิต

3.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอื่น ๆ แก่นิสิต

3.1.1 มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการเพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการลงทะเบียนการเรียน การร่วมกิจกรรมการปรับตัว การพัฒนาทักษะชีวิตและอื่น ๆ

3.1.2 มีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำโครงการในการทำกิจกรรมของนิสิต

3.1.3 มีอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทที่ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับประเด็นในการทำปริญญาโทของนิสิต

3.2 การอุทธรณ์ของนิสิต

3.2.1 นิสิตสามารถยื่นคำร้องเพื่อขออุทธรณ์ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการสอบ ผลคะแนนและวิธีการประเมินผล

3.2.2 จัดช่องทางรับคำร้องเพื่อการขออุทธรณ์ของนิสิต

3.2.3 จัดตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาการอุทธรณ์ของนิสิต

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

การคัดเลือกอาจารย์ใหม่ให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้อาจารย์ใหม่ต้องมีคุณวุฒิที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

4.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผนการติดตามและทบทวนหลักสูตร

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอนจะต้องปรับปรุงร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือ หาแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

4.3 คณาจารย์ที่สอนบางเวลาและคณาจารย์พิเศษ

ในกรณีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีอาจารย์ประจำไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน ให้แต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ โดยพิจารณาคุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ที่สอดคล้องกับรายวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีระบบการดำเนินการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเป็นข้อมูลต่อเนื่อง ดังนี้

5.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ เพื่อออกแบบ พัฒนา และจัดทำหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาฯ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อครบรอบทุก 5 ปี ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร

5.1.2 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประเมินและวิเคราะห์หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันโดยอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ประกอบการ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เป็นต้น จากทั้ง 3 กลุ่มวิชามาให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์กำหนดรายวิชาในหลักสูตร

5.1.3 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ สรุประเด็นหรือปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาประกอบการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความก้าวหน้าทันสมัยของศาสตร์สาขาวิชา พร้อมกำหนดแผนการปรับปรุงหลักสูตร ปรัชญา วิสัยทัศน์ จุดประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร

5.1.4 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดรายวิชาในหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยและครอบคลุม มคอ.2 และพิจารณากำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Curriculum Mapping)

5.1.5 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประชุมร่วมกันตามแผนดำเนินการที่วางไว้ เพื่อพิจารณารายวิชาในหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Curriculum Mapping) ในภาพรวมอีกครั้งเพื่อให้หลักสูตรครอบคลุม (learning outcome) และจัดแผนการเรียน

5.1.6 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ยกร่างหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ และจัดวิพากษ์หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านทฤษฎีทางศาสตร์ไทยและเอเชีย ซึ่งมีตัวแทนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ประกอบการ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เป็นต้น ร่วมรับฟังเพื่อให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาหลักสูตร

5.1.7 เสนอความเห็นชอบตามลำดับขั้นตอนของมหาวิทยาลัย และส่งให้ สกอ.รับทราบ
หลักสูตร

5.1.8 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ มอบหมายให้กลุ่มวิชาจัดทำ มคอ.3 ในรายวิชาที่
เกี่ยวข้อง

5.1.9 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 ให้สอดคล้องกับผล
การเรียนรู้ของรายวิชาตามแผนที่กระจายรับผิดชอบของผลการเรียนรู้ของหลักสูตร (มคอ.2)

5.1.10 นำหลักสูตรไปดำเนินการและกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตาม
แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

5.1.11 สรุปผลการดำเนินประจำปี และนำผลการประเมินเสนอที่ประชุมคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรฯ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

5.1.12 ประเมินความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับหลักสูตรและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

5.2 หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย มีระบบและกลไกการ
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้า ดังนี้

5.2.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ กำหนดให้อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอนใน
หลักสูตรมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและแผนการปรับปรุงรายวิชาเพื่อให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย
โดยหลักสูตรฯ ได้ให้นิสิตประเมินรายวิชาต่าง ๆ ผ่านระบบ supreme เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาใช้ปรับปรุง
รายวิชา

5.2.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอนเข้าร่วม
อบรมเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีการสอนและพัฒนาเนื้อหาสาระในรายวิชา เพื่อสามารถนำมาเป็นแนวทางปรับ
ประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนอย่างทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพ

5.2.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ประชุมพิจารณาปรับเพิ่ม - ลดเนื้อหาวิชา
แลกเปลี่ยนและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์ เทคนิค และวิธีการสอนหรือการเปิดสอนรายวิชาในหัวข้อที่
ทันสมัย

5.2.4 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.3 ให้แล้ว
เสร็จก่อนเปิดภาคเรียน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการตรวจสอบ ติดตาม และ กำกับการจัด
การเรียนการสอนให้เป็นไปตาม มคอ.3 เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ (curriculum
mapping) ที่ได้กำหนดไว้

5.2.5 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการกำหนดรายวิชาที่จะทำการทวนสอบ
ผลสัมฤทธิ์ จำนวน 25% ของจำนวนรายวิชาที่เปิดสอน และมีการกำกับติดตามในปลายภาคเรียน

5.2.6 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.5 ภายหลังจาก
ปิดภาคเรียนไม่เกิน 30 วัน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการตรวจสอบ ติดตาม และ กำกับ
การรายงาน มคอ.5 ที่สอดคล้องกับ มคอ.3 และมาตรฐานผลการเรียนรู้ (curriculum mapping) ที่ได้กำหนดไว้

5.2.7 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ สรุปผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจต่อ
รายวิชา และจัดทำ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังปิดภาคการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะ/หลักสูตรจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อ

การเรียนรู้ การสอน โสตทัศนูปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต

6.2 ทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม

มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือตำราและการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลโดยมีสำนักหอสมุดกลางที่มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรมศาสตร์ ด้านต่าง ๆ เช่น ดนตรี สุนทรียศาสตร์ ฯลฯ รวมถึงศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนหนังสืออ้างอิงและตำราด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย จำนวนประมาณ 5,000 เล่มและระบบคอมพิวเตอร์เพื่อค้นหาฐานข้อมูลใน Internet นอกจากนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการสนับสนุน การเรียนการสอน โดยจัดทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น หนังสือ ตำรา สื่อการเรียนรู้ เอกสาร อุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้น รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

6.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

6.3.1 ให้อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเสนอรายชื่อหนังสือ สื่อ และตำราไปยังแหล่งค้นคว้าทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

6.3.2 จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการผลิตเอกสาร ตำรา และสื่อการเรียนการสอน

6.3.3 จัดระบบการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอนโดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนดังนี้

- อาคาร 16 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้องเรียนบรรยาย จำนวน 9 ห้อง

ห้องเรียนปฏิบัติการ จำนวน 35 ห้อง

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ห้อง

ห้องปฏิบัติการ หอศิลปกรรมศรีนครินทรวิโรฒ (นิทรรศการ) จำนวน 1 ห้อง

ห้องปฏิบัติการ หอนาฏลักษณะ (ปฏิบัติการการแสดง/ดนตรี) จำนวน 1 ห้อง

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ห้อง

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียน จำนวน 40 เครื่อง

- ศูนย์วัฒนธรรม หรือแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในสถานศึกษา และชุมชนต่าง ๆ

6.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

6.4.1 ประเมินความเพียงพอจากผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

6.4.2 จัดระบบติดตามการใช้ทรัพยากร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมิน

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1 2562	ปีที่ 2 2563	ปีที่ 3 2564	ปีที่ 4 2565	ปีที่ 5 2566
(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	✓	✓	✓	✓	✓

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
	2562	2563	2564	2565	2566
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3และมคอ.4(ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินการที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
(9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
(11) ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	✓	✓	✓
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	-	✓	✓

หมวดที่ 8

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- 1.1.1 ประเมินคุณภาพการเรียนการสอนรายวิชา โดยนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน
- 1.1.2 ประเมินประสิทธิภาพการสอนจากผลการเรียนของนิสิต
- 1.1.3 ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต ทั้งในและนอกชั้นเรียน

- 1.1.4 ประเมินจากผลงานของนิสิตที่ได้รับมอบหมายในแต่ละรายวิชา
- 1.1.5 ประเมินวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยคณาจารย์ผู้สอนในระดับรายวิชาและสาขาวิชา
- 1.1.6 ประเมินวิธีการทวนผลสัมฤทธิ์โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ

ภายนอก

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- 1.2.1 ประเมินอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยนิสิต ตามแบบประเมินคุณภาพการเรียนการสอน
- 1.2.2 รายงานผลการประเมินทักษะอาจารย์ให้แก่อาจารย์ผู้สอนและรับผิดชอบหลักสูตรเพื่อใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์การสอนของอาจารย์ต่อไป
- 1.2.3 คณะบริหารหลักสูตรรวบรวมผลการประเมินทักษะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา/ปรับปรุงทักษะกลยุทธ์การสอน

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 กลยุทธ์การประเมิน

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม มีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ประเมินจากการสอบถามความคิดเห็นจากนิสิตและผู้ใช้บัณฑิตด้วย ซึ่งจะรวบรวมข้อคิดเห็นทั้งหมดนำไปปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2.2 ดัชนีการประเมินผลการดำเนินงาน

มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้กำหนดดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานดังนี้

2.2.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการประเมินหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการภายในและภายนอกสถาบัน

2.2.2 ประเมินหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนิสิต และการประมวลความรู้ของนิสิตก่อนจบ การประเมินผลผลิต (Output) และประเมินผลที่ได้ (Outcome)

2.2.3 ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2.2.4 จัดทำกรวิจัยเชิงประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานที่ระบุ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย 1 คน

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 จัดทำรายงานการประเมินหลักสูตร เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการในระดับต่างๆ คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง

4.2 จัดประชุม สัมมนา การวางแผนปรับปรุงหลักสูตร และกลยุทธ์การสอน โดยใช้ผลการประเมินเป็นฐานในการปรับปรุง

4.3 เชิญผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) มีส่วนในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและกลยุทธ์การสอน

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559
- ภาคผนวก ข สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการร่าง/ ปรับปรุง หลักสูตร
- ภาคผนวก ค รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรายงานผลการประกันคุณภาพ
- ภาคผนวก ง รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร
- ภาคผนวก จ ประวัติและผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ภาคผนวก ฉ ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ภาคผนวก ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๑๒ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๔๗ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันเริ่มปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรดาระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะ” หมายความว่า รวมถึง ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า รวมถึง หัวหน้าส่วนงานที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตามการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

177

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่บริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“คณาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ

“คณาจารย์บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้สอนหรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน

“คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

“คณาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา หรือ คณาจารย์พิเศษ ที่สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาโดยมีคุณวุฒิ ประสบการณ์สอนและผลงานวิชาการเป็นไปตามหลักสูตรที่สอน

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์หรือมีตำแหน่งทางวิชาการพิเศษทุกระดับ ที่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กัน

“ผลงานทางวิชาการ” หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา วุฒิบัตร หรืออนุปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ เพื่อให้การดำเนินการของบัณฑิตวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัยสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในรายละเอียดเพิ่มเติมและสั่งปฏิบัติการได้โดยที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ส่วนการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และมีได้มีข้อบังคับหรือระเบียบอื่นกำหนดไว้ หรือ ไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้บัณฑิตวิทยาลัยนำเสนอสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

ข้อ ๖ การตีความหรือวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

๓

หมวด ๑
ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ และ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้จัดการศึกษาภาคฤดูร้อนปีการศึกษาละ ๑ ภาคการศึกษาได้ โดยมีระยะเวลาการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตาม การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ และมีสัดส่วนเทียบเคียงกัน ได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาสามารถเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอน เป็นช่วงเวลาช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาโดยให้แต่ละหลักสูตรแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ การศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

ข้อ ๙ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้แบบหน่วยกิต โดย ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

สำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบจำนวนหน่วยกิตให้ เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ ๑๐ หน่วยกิต หมายถึง การกำหนดแสดงปริมาณการศึกษาที่นิสิตได้รับ แต่ละรูปแบบการ เรียนรู้จะมีรูปแบบและจำนวนชั่วโมงกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๔) การปฏิบัติการในสถานศึกษา การปฏิบัติการคลินิก การทำโครงการ หรือกิจกรรมอื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาปฏิบัติงาน ๓ ถึง ๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๔๕ ถึง ๑๘๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

(๕) การศึกษาด้วยตนเอง (Self Study) ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแผนการเรียน ตามที่คณาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการไว้ให้นิสิตได้ใช้ศึกษา ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่า เท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค หรือไม่นับหน่วยกิตก็ได้

(๖) ปริญาพนธ์หรือสารนิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค โดยกำหนดให้แต่ละหลักสูตรมีการกำหนดหน่วยกิตแต่ละ ภาคการศึกษาให้เหมาะสมและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบค่าหน่วยกิตกับชั่วโมง การศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

177

๔

หมวด ๒
หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๑ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
- (๒) หลักสูตรปริญญาโท
- (๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- (๔) หลักสูตรปริญญาเอก
- (๕) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

ข้อ ๑๒ มหาวิทยาลัยสามารถจัดหลักสูตรเทียบความรู้ได้ตามระดับการศึกษาในข้อ ๑๑ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยหลักเกณฑ์การเทียบความรู้ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ โครงสร้างของหลักสูตรเป็นดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต หลักสูตรนี้มี ๒ แผน

(๒.๑) แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีได้ ๒ แบบคือ

แบบ ก ๑ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

แบบ ก ๒ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒.๒) แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำสารนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ และมีคุณภาพสูงในทางวิชาการ หลักสูตรนี้มี ๒ แบบ คือ

(๓.๑) แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ ตามแบบ ๑.๑ และ แบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

(๓.๒) แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

177

๕

ทั้งนี้ปริญญาโทตามแบบ ๒.๑ และ แบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน
ข้อ ๑๔ กำหนดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้ใช้เวลาการศึกษาในแต่ละ
หลักสูตร ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน
๒ ปีการศึกษา

(๒) หลักสูตรปริญญาโทให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

(๓) หลักสูตรปริญญาเอกผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๗ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

(๔) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการศึกษา

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๑๔ หากมีเหตุผลจำเป็นทางวิชาการ หรือมีเหตุสุดวิสัย
บัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาการศึกษาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน
๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่
ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และเมื่อได้รับ
การอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่ารักษาสุขภาพนิติตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๑๕ การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ซึ่งเป็นแผนการศึกษาแบบทำปริญญานิพนธ์
อย่างเดียวให้หลักสูตรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ต้องมีผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือ
สิ่งพิมพ์ทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นผลงานที่ชี้ชัดได้ว่าสามารถที่จะสนับสนุนการวิจัยใน
สาขาวิชาที่ เปิดสอนได้

(๒) หลักสูตรที่ดี มีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเชื่อถือได้ และมีทรัพยากรเพียงพอ

(๓) ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมที่จะรองรับ และสนับสนุนงานวิจัยของผู้เรียน

(๔) มีเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุน

(๕) พร้อมที่จะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

ข้อ ๑๖ การนับระยะเวลาการศึกษาเป็นปีการศึกษาตามข้อ ๑๔ ให้นับตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนเป็น
นิสิตตามข้อ ๒๑ (๒) และให้นับรวมภาคฤดูร้อนด้วย

ข้อ ๑๗ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์

หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่ขอปรับปรุง คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษาเกินกว่า ๑ หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรสหวิทยาการหรือสหวิทยาการ
หรือหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน ให้เป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษาได้อีกหนึ่งหลักสูตร และหลักสูตรสหวิทยาการ หรือสหวิทยาการ คณาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

ในกรณีเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน คณาจารย์
ประจำของสถาบันในความร่วมมือนั้น ให้ถือเป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณาจารย์ประจำหลักสูตร คณาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยได้ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเหมือนคณาจารย์
ประจำ

177

๖

จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์แบ่งตามระดับหลักสูตรดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๑.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๑.๑.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย และ

(๑.๑.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ (ถ้ามี)

(๑.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๑.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๑.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๑.๓.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๑.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และ

(๑.๓.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ (ถ้ามี)

ในกรณีของคณาจารย์พิเศษหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอกแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษทั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(๒.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๒.๑.๑) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

177

๗

(๒.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๒.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปีหรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๒.๓.๑) มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๒.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก

(๓.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๓.๑.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๓.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๓.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และ

(๓.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๓.๓.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๓.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้ คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหรือปริญญาตรี และหรืออาจารย์ผู้สอบปริญญาโทหรือปริญญาตรี และหรือคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างย้งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ให้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอจำนวนและคุณวุฒิของคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามลำดับ เพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

177

๘

ข้อ ๑๘ คณาจารย์ประจำหลักสูตรมีภาระงานเป็นที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาโทและเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรายกรณี และให้บัณฑิตวิทยาลัยขอความเห็นชอบต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย ตามลำดับ และหากมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตมากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการอุดมศึกษาเป็นรายกรณีด้วย

(๒) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก ของนิสิตปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนิสิตที่ทำปริญญาโท ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนิสิตที่ทำสารนิพนธ์ ๓ คน ทั้งนี้การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์รวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ให้นับรวมจำนวนนิสิตเก่าที่ยังไม่ส่งเล่มปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ต้องจัดสรรเวลา ให้คำปรึกษากับนิสิตอย่างเหมาะสม

หมวด ๓

การรับเข้าเป็นนิสิต

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้เข้าเป็นนิสิต

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาสัมพันธ์กัน

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีระยะเวลาศึกษา ๖ ปี หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(๔) หลักสูตรปริญญาเอกจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก (มีค่าคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐) ตามที่หลักสูตรกำหนด หรือระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ต้องมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย และผู้เข้าเป็นนิสิตจะต้องแสดงหลักฐานการสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับรองวุฒิการศึกษาให้การรับรอง หรือหลักฐานรับรองการศึกษาที่รอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติ และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1-77

๙

ข้อ ๒๐ การรับเข้าเป็นนิสิต ใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) สอบคัดเลือก
- (๒) คัดเลือก
- (๓) รับโอนนิสิต จากสถาบันอุดมศึกษาอื่น
- (๔) รับเข้าตามข้อตกลงของมหาวิทยาลัยในโครงการความร่วมมือ หรือ โครงการพิเศษของ

มหาวิทยาลัย

(๕) วิธีการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากำหนด
การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

(๑) ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตต้องมารายงานตัวพร้อมหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตที่ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนิสิตตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะเข้าเป็นนิสิต เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุขัดข้องให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่กำหนด ให้รายงานตัว และเมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแล้วต้องมารายงานตัวตามที่กำหนด

กรณีผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิต แต่จำนวนไม่เพียงพอต่อการเปิดสอน ให้บัณฑิตวิทยาลัยขึ้นบัญชีไว้ได้ แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยยังไม่นับเป็นระยะเวลาการศึกษา

(๒) การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตจะนับจากวันแรกของภาคการศึกษาที่นิสิตรายงานตัว

หมวด ๔

การลงทะเบียน

ข้อ ๒๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชา ปรินญาณิพนธ์ สารนิพนธ์

(๑) กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนเรียนและขอเพิ่ม-ลดรายวิชาในแต่ละระบบการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อนิสิตได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้วภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดลงทะเบียนเรียน หรือชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ภายหลังที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องถูกปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา

(๓) ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในภาคการศึกษาใดของแต่ละระบบการจัดการศึกษา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัยจะไม่มีสิทธิ์เรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕) รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อนหรือมีบูรณาการ นิสิตต้องเรียนและสอบได้รายวิชาหรือบูรณาการที่กำหนดไว้ก่อนจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นได้

(๖) นิสิตระดับปริญญาตรี สามารถลงทะเบียนในรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

177

๑๐

ข้อ ๒๓ จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนได้ นิสิตจะต้องลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติให้เป็นไปตามระบบการจัดการศึกษาในข้อ ๘ และการจัดการศึกษาในข้อ ๙ ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติโดยไม่นับรวมหน่วยกิตของปริญญาโทหรือปริญญาตรี นอกจากนี้ นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

หากมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิต แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นสามารถทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(๑) นิสิตจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับรวมเป็นหน่วยกิตสะสม

(๓) รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะนับรวมเป็นจำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นและต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด

(๕) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้บุคคลภายนอกเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้ที่บัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ขาดความรู้พื้นฐานของวิชาเอก คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถให้เรียนวิชาปรับพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิต ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น และต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด โดยผลการเรียนได้ในระดับ S

ข้อ ๒๖ การขอลถอนการลงทะเบียน (Withdrawn) รายวิชาใดๆ ต้องยื่นคำร้องก่อนสอบปลายภาค ไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนครบตามแผนการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ต้องลงทะเบียนชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง การเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อรักษาสภาพนิสิตทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นิสิตไม่ต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต ยกเว้น นิสิตประสงค์จะสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต้องชำระค่ารักษาสภาพนิสิตภาคฤดูร้อนนั้นด้วย โดยการลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิตให้แล้วเสร็จภายใน ๔ สัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

177

๑๑

หมวด ๕
การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๘ รายวิชาตามข้อ ๑๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) นิสิตต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้

ข้อ ๒๙ การประเมินผลการศึกษาของรายวิชา

(๑) การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
E	ตก (Fail)	๐.๐

(๒) ในกรณีที่รายวิชาในหลักสูตร ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับชั้น ให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
AU	การเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
W	การถอนการลงทะเบียนเรียน (Withdrawn)
IP	ยังไม่ประเมินผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น (In Progress)

(๓) การให้ E จะกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๓.๑) นิสิตสอบตก
- (๓.๒) นิสิตขาดสอบ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๓.๓) นิสิตมีเวลาเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘
- (๓.๔) นิสิตทุจริตในการสอบ หรือการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- (๓.๕) เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ใน (๕) (๕.๒)

(๔) การให้ S หรือ U จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต หรือนับหน่วยกิต แต่สาขาวิชาเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาในลักษณะของค่าระดับชั้น หรือการประเมินผลการฝึกงานที่มีได้กำหนดเป็นรายวิชาให้ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่นิสิตได้ U จะต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบให้ S ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามข้อ ๑๔ จึงจะถือว่าได้ศึกษาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

177

๑๒

(๕) การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๕.๑) นิสิตมีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘ แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕.๒) คณาจารย์ผู้สอนและคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ นิสิตจะต้องดำเนินการแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์นับแต่เปิดภาคการศึกษาถัดไป เพื่อให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาแก้สัญลักษณ์ I หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๖) การให้ W จะกระทำในกรณีต่อไปนี้

(๖.๑) นิสิตได้รับอนุมัติให้ถอนการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นตามข้อ ๒๖

(๖.๒) นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนตามข้อ ๓๖

(๖.๓) นิสิตถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

(๖.๔) นิสิตได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากการป่วยหรือเหตุอันสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุด

(๗) ให้ AU จะกระทำในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต ตามข้อ ๒๔

(๘) การให้ IP ใช้สำหรับรายวิชาตามข้อ ๑๐(๒) (๓) หรือ (๔) ที่ต้องใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษา โดยยังไม่มีเกรดและประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ IP เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๙) การประเมินผลการศึกษาต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินผล การสอบพิเศษดังกล่าว ให้ผลการประเมินเป็น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย
P	ผ่าน (Pass)
F	ไม่ผ่าน (Fail)

ข้อ ๓๑ การประเมินผลปริญญาโทหรือปริญญาตรีแต่ละภาคการศึกษาให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U ตามข้อ ๒๙ (๒) และเมื่อมีการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินผลให้เป็น P หรือ F ตามข้อ ๓๐ ในภาคการศึกษาที่หน่วยกิตสุดท้ายลงทะเบียน

การประเมินระดับคุณภาพปริญญาโทหรือปริญญาตรี ประกอบด้วยเนื้อหา กระบวนการวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การเขียน และการสอบปากเปล่า ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินให้กระทำหลังจากนิตสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี

๖๗๖

๑๓

ทั้งนี้ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีการระบุชื่อปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ และระดับคุณภาพของปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) เป็น ๔ ระดับดังนี้

Very Good	ดีมาก
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Fail	ไม่ผ่าน

ข้อ ๓๒ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

(๑) นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาบังคับในหลักสูตรที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันและมีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงกันแทนกันได้ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่มากกว่า ๒.๕๐ สามารถเรียนซ้ำวิชาที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันแทนกันได้

ข้อ ๓๓ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑) การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับชั้นตามข้อ ๒๙ (๑) ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนแทนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิต และค่าระดับชั้นที่ได้ใหม่ไปใช้แทนที่ค่าระดับชั้นเดิมในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยของภาคการศึกษานั้น

(๒) การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตร ให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ D ขึ้นไปเท่านั้น

(๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

(๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

(๕) การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติภาคเรียนที่ ๒ ที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

(๖) ในภาคการศึกษาที่นิสิตได้ IP รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล

ข้อ ๓๔ การทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ

(๑) นิสิตที่เจตนาหรือทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ จะได้รับโทษ อย่างไม่อย่างหนึ่งดังนี้

(๑.๑) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น

(๑.๒) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น และพักการเรียนในภาคการศึกษาถัดไป หรือ

เลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก ๑ ปีการศึกษา

(๑.๓) พ้นจากสภาพนิสิต

177

๑๔

(๒) นิสิตที่จ้างทำ ปลอมแปลงข้อมูล คัดลอกปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์ หรือเข้าช้อนกับงานผู้อื่น บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้นเป็นโมฆะ และให้มหาวิทยาลัยพิจารณาถอดถอนปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้น หรือเสนอสภามหาวิทยาลัยให้มีการเพิกถอนปริญญาได้แม้จะตรวจพบในภายหลัง

การพิจารณาการทุจริตดังกล่าว ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

สถานภาพของนิสิต การลาพักการเรียน และการลาออก

ข้อ ๓๕ สถานภาพของนิสิต มีดังนี้

(๑) นิสิตสามัญ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ และขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

(๒) นิสิตทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับบัณฑิตศึกษารับเข้าทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเฉพาะคราว

(๓) นิสิตดุษฎีบัณฑิต (Doctoral Candidate) ได้แก่ นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ผ่าน และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำปริญญาบัตรได้

(๔) นิสิตสมทบ ได้แก่ นิสิต หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันที่ตนสังกัด

(๕) นิสิตที่เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ นิสิตนอกหลักสูตร หรือบุคคลภายนอกที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชา ระดับบัณฑิตศึกษา โดยสามารถเทียบโอนหน่วยกิตที่เรียนได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นนิสิต

ข้อ ๓๖ การลาพักการเรียน

(๑) นิสิตสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้เฉพาะในช่วงที่อยู่ในแผนการศึกษาเท่านั้น ช่วงรักษาสภาพนิสิตไม่สามารถลาพักการเรียนได้ การลาพักการเรียนสามารถดำเนินการด้วยกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑.๑) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่มหาวิทยาลัยเห็นควรสนับสนุน

(๑.๒) ป่วยและต้องรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมิใช่รับรองแพทย์

(๑.๓) มีเหตุจำเป็นส่วนตัว โดยสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้

(๒) การลาพักการเรียน นิสิตต้องยื่นคำร้องภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่เปิดภาคเรียนของภาคการศึกษานั้น ที่ลาพักการเรียนและจะต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพนิสิตกรณีลาพักการเรียนของภาคการศึกษานั้น โดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการลาพักการเรียน

(๓) การลาพักการเรียน ให้อนุมัติครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องใหม่ตาม ๓๖ (๒)

(๔) ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

177

๑๕

ข้อ ๓๗ การลาออกนิตินิติที่ประสงค์จะลาออกจากความเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ โดยผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณบดีที่หลักสูตรสังกัด

ข้อ ๓๘ การพ้นจากสภาพนิสิต นิสิตพ้นจากสภาพนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ลาออกตามข้อ ๓๗

(๓) ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยและคณบดีบัณฑิตลงนามอนุมัติ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๓.๑) ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามข้อ ๒๒ (๓)

(๓.๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ภาคการศึกษาแล้ว ไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือ
รักษาสภาพนิสิต ภายใน ๔ สัปดาห์ของภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๔ ใดๆ อย่างหนึ่ง

(๓.๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกที่ศึกษาได้ต่ำกว่า ๒.๕๐

(๓.๕) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่สูงกว่า ๒.๕๐ และไม่สามารถทำค่าคะแนน
เฉลี่ยสะสมได้ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป ภายใน ๑ ภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๖) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่มีสถานะผ่านแบบมีเงื่อนไข และสอบภาษาอังกฤษไม่ผ่าน
เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๓.๗) ระยะเวลาอนุมัติค่าโครงการปริญญาโทที่นับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามถึง
วันสิ้นสุดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร ไม่เป็นไปตามกำหนด ดังนี้

(๓.๗.๑) สารนิพนธ์ จำนวน ๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๓ เดือน

(๓.๗.๒) ปริญญาโท จำนวน ๑๒ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๖ เดือน

(๓.๗.๓) ปริญญาโท จำนวน ๓๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๙ เดือน

(๓.๗.๔) ปริญญาโท จำนวนมากกว่า ๓๖ หน่วยกิตขึ้นไป จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย

อย่างน้อย ๑๒ เดือน

(๓.๘) สอบประมวลความรู้ หรือ สอบวัดคุณสมบัติ ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน โดยรวมสอบแก้ตัว

(๓.๙) สอบเค้าโครงปริญญาโท ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน

(๓.๑๐) เป็นนิสิตทดลองศึกษาตามข้อ ๓๕ (๒) ได้คะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓.๑๑) สอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) ไม่ผ่านถึงวันสิ้นสุดระยะเวลา
การศึกษาตามหลักสูตรตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) (๓)

(๓.๑๒) ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๔ ที่รวมระยะเวลา
ขยายเวลาการศึกษาแล้ว

(๓.๑๓) ได้ผลการประเมินการทำปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ไม่เป็นที่พอใจ
(Unsatisfactory) ๒ ครั้ง หรือผลประเมินคุณภาพปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ ระดับชั้นไม่ผ่าน (Fail)

(๓.๑๔) ทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการสอบตามข้อ ๓๔

(๓.๑๕) มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๓.๑๖) ทำผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓.๑๗) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาท หรือความผิด

ลหุโทษ

(๔) ถึงแก่กรรม

๑๖

หมวด ๗

การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตและการโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๙ การเปลี่ยนสถานภาพนิสิต

(๑) การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้แก่ การเปลี่ยนสภาพนิสิตระหว่างในเวลาราชการกับนอกเวลาราชการ การเปลี่ยนแผนการเรียนระหว่างแผน ก กับแผน ข ในระดับปริญญาโท การเปลี่ยนแผนการเรียน ระหว่างแบบ ๑ กับแบบ ๒ ในระดับปริญญาเอก

(๒) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง คณะบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้นิสิตเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ในการเปลี่ยนสถานภาพ ให้ถูกต้อง

(๓) นิสิตทดลองศึกษาที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาแรก และสอบได้ค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ให้บัณฑิตวิทยาลัยเปลี่ยนเป็นนิสิตสามัญได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรก และให้นับระยะเวลาศึกษาตั้งแต่การเป็นนิสิตทดลองศึกษา

ข้อ ๔๐ การโอนหน่วยกิตและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้ใช้เกณฑ์ดังนี้

(๑) นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่พ้นจากสภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ แล้วผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตใหม่ ด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ สามารถขอโอนหน่วยกิตรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาที่เทียบเคียงกันได้ ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เคยศึกษามาแล้วได้ เฉพาะรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ B ขึ้นไป โดยนับหน่วยกิตรายวิชาที่ขอโอนมาเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้โดยไม่ต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือขอโอนผลการสอบพิเศษตามข้อ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ทั้งนี้ รายวิชาที่เรียน หรือผลสอบพิเศษ ต้องผ่านมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่เข้าเป็นนิสิตใหม่

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

การขอโอนหน่วยกิตรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่กำลังศึกษา คณะที่หลักสูตรสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณะบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) การรับและเทียบโอนหน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา หรือปริญญาโทจากหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับนิสิตที่มีความรู้ ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นิสิตต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๑ การเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์และให้หน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนความรู้ ประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษาจากระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย จากหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นแบบไม่ประสาற்பริญญา (Short Course - Non Degree Program) ที่มหาวิทยาลัยรับรอง เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาตามหลักสูตรหรือระดับการศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การเทียบโอนให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษานิสิตที่ประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ศึกษา ให้กระทำได้โดยการคัดเลือกจากสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษา โดยได้รับ

177

๑๗

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาเดิม และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาใหม่ ผ่านคณบดีหลักสูตรแรกสังกัด และคณบดีที่หลักสูตรใหม่สังกัด ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตจะนับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาแรกที่เข้ามาศึกษา รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาให้ถูกต้อง สำหรับการโอนหน่วยกิตรายวิชาให้เป็นไปตามข้อ ๔๐ กรณีการเปลี่ยนระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจะต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษเป็นไปตามเกณฑ์ของระดับการศึกษานั้น

ข้อ ๔๓ การรับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๑) มหาวิทยาลัยสามารถพิจารณารับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ โดยมีเงื่อนไขและวิธีการตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับระยะเวลาที่ศึกษาในหลักสูตร ให้เริ่มนับตั้งแต่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเดิม

(๒) นิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับโอนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย จะต้องยอมรับการเทียบโอนรายวิชาตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๔๐

(๓) นิสิตรับโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา แต่ต้องไม่เกินกำหนด ระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔

ข้อ ๔๔ การคืนสภาพนิสิต สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจอนุมัติในการคืนสภาพนิสิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากสภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ (๓) แล้ว แต่ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษานับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามอนุมัติ และยังมีระยะเวลาการศึกษาเหลืออยู่ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ

หมวด ๘

การสอบพิเศษ ปริญญาโทและสารนิพนธ์

ข้อ ๔๕ การสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency)

(๑) นิสิตทุกหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องสอบสมรรถภาพทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตนอย่างน้อย ๑ ภาษา การสอบภาษาใดให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยการอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ปริญญาโท สามารถยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมรรถภาพภาษาได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๒.๑) นิสิตสอบสมรรถภาพทางภาษาได้แล้วจากสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐานตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๒) นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิชาเอกหรือสาขาทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน ซึ่งมีรายวิชาเกี่ยวกับการอ่าน การใช้ภาษาไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต และมีผลการศึกษารายวิชาเหล่านั้นในค่าระดับชั้นตั้งแต่ B ขึ้นไป

(๒.๓) ผู้ที่จบการศึกษาจากประเทศที่ใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตนเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และการศึกษา

(๒.๔) นิสิตเรียนภาษาอังกฤษที่จัดโดยบัณฑิตวิทยาลัยอย่างน้อย ๒ หลักสูตรและสอบผ่านตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

๑๘

(๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ไม่มีการยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมิทธิภาพทางภาษา และ นิสิตต้องสอบผ่าน เพื่อเป็นผู้มีสิทธิสอบปากเปล่าปริญญาโท

ข้อ ๔๖ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ จะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ

(๒) การสอบวัดคุณสมบัติเป็นการสอบในวิชาที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการสอบข้อเขียน สอบปากเปล่า หรือสอบปฏิบัติ เพื่อวัดว่านิสิตมีความรู้พื้นฐานและมีความพร้อมในการทำปริญญาโท

(๓) ผู้มีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติ

(๓.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ผ่านการประเมินของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ว่าสมควรเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้

(๓.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๔) วัน เวลา และกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและ ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้น และส่งผลการสอบวัดคุณสมบัติภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๕) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ นิสิตมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติเพียง ๓ ครั้งโดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิตสอบตกในครั้งนั้น

(๖) นิสิตต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนสอบเค้าโครงปริญญาโท เพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำปริญญาโท

ข้อ ๔๗ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก ๑ และ แผน ข จะต้องสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒) นิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบประมวลความรู้ ตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๓) วัน เวลา และกระบวนการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและให้ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้นและส่งผลการสอบวัดประมวลความรู้ภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ นิสิตมีสิทธิสอบประมวลความรู้เพียง ๓ ครั้ง โดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิตสอบตกในครั้งนั้น

ข้อ ๔๘ ปริญญาโท

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก และหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ต้องทำปริญญาโท ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะดำเนินการเสนอเค้าโครงปริญญาโท ให้เป็นไปดังนี้

(๒.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโททุกแผนการเรียน เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

(๒.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อย กว่า ๑ ภาคการศึกษาและสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

177

๑๙

(๒.๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร และได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๗ ภาคการศึกษา

หากนิตไม่ดำเนินการสอบเค้าโครงปริญญาโทตามระยะเวลาที่กำหนดให้บัณฑิตวิทยาลัย บันทึกผลประเมินการทำปริญญาโทในภาคการศึกษานั้นเป็น U

โดยนิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญาโทภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๓) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทที่มีคุณสมบัติดังนี้

(๓.๑) หลักสูตรปริญญาโท แผน ก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลังสำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๑.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโทไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓.๒) หลักสูตรปริญญาเอก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโทไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบ ตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

177

๒๐

(๔) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท สำหรับหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๔ คน รวมจำนวนทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี)

และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีคณาจารย์ประจำหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้เลือก กรรมการบริหารหลักสูตร ๑ คนทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหรืออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเพื่อเสนอคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิตินิติจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญาโทภายใน ๒๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

(๕.๑) หลักสูตรปริญญาโท รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๕.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

(ถ้ามี) และ

(๕.๑.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท ของนิตินิติที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๑.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๕.๒) หลักสูตรปริญญาเอก รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๕.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

(ถ้ามี) และ

(๕.๒.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท ของนิตินิติที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๒.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทและปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาโท และในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาเอก

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโทโดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบ

โดยนิตินิติจะต้องส่งผลการสอบและปริญญาโทฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

177

๒๑

(๖) หากมีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทเพิ่มเติม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่มีสิทธิ์จะต้องสอบปากเปล่าปริญญาโท แต่กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทอยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิต หรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้นิสิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๔๔ สารนิพนธ์

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผนก ข ต้องทำสารนิพนธ์ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

(๒.๑.๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๓.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๓.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ คน ทั้งนี้สามารถเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นเป็นกรรมการได้ไม่เกิน ๑ คนโดยให้กรรมการ ๑ คน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อเสนอคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิสิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงสารนิพนธ์ภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๔) คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คนประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ของนิสิตที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๔.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

177

๒๒

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้นให้ดำเนินการเช่นเดียวกับปริญญาานิพนธ์

โดยนิตินิตจะต้องส่งผลการสอบและสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบแต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) หากมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์เพิ่มเติมให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่นิตินิตจะต้องสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ แต่กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์อยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิตหรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้นิตินิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีอำนาจในการตัดสินใจ กรณีเกิดความไม่เหมาะสมทางวิชาการ ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงานวิจัย คุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอต่อการทำปริญญาานิพนธ์แต่ละระดับหรือสารนิพนธ์ หรือมีความซ้ำซ้อน ปัญหาการเผยแพร่ผลงาน ตลอดจนปัญหาธรรมาภิบาลในการบริหารหลักสูตร การควบคุมปริญญาานิพนธ์และสารนิพนธ์ของคณาจารย์บัณฑิตศึกษา เมื่อคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕๑ บรรดางานหรือผลงานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แบบผังภูมิของวงจรรวม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองพันธุ์พืชหรืองานหรือผลงานอื่นที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศกำหนด ที่เกิดจากการทำปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและให้ออนเป็นของมหาวิทยาลัย โดยนิตินิตต้องส่งหนังสือข้อตกลงว่าด้วย ลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาในปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ พร้อมกับปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง เรื่องการจัดแบ่งสิทธิประโยชน์ให้เป็นที่ไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

กรณีปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ใช้ทรัพยากรจากหน่วยงานอื่นให้นิตินิตทำการขออนุญาตจากหน่วยงานนั้น และส่งเอกสารการได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้บัณฑิตวิทยาลัยพร้อมกับเอกสารการขอตั้งคณะกรรมการสอบค่าโครงปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ทั้งนี้ ผลงานที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่น

177

๒๓

หมวด ๙

การขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

ข้อ ๕๒ การขอรับปริญญา

(๑) ในภาคเรียนใดที่นิสิตคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาให้ยื่นคำร้องขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะครบถ้วน ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติทั่วไป

(๒.๑) มีเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา และมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกินตามข้อ ๑๔

(๒.๒) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

(๒.๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ยกเว้นหลักสูตรปริญญาโทแผน ก แบบ ก ๑ และหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑

(๒.๔) สอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) ผ่านหรือได้รับยกเว้นตามข้อ ๔๕(๒)

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๑

(๒.๕) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๖) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่าปริญญาโทโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๗) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๘) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒

(๒.๙) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่าปริญญาโทโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๐) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการแล้ว โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ที่มีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

177

๒๔

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ข

(๒.๑๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๑๓) เสนอสารนิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า สารนิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๔) ส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๕) ผลงานสารนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาเอก

(๒.๑๖) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะ (soft skills) ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๗) เสนอปริญญานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า ปริญญานิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๘) ผลงานปริญญานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบันอย่างน้อย ๒ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ หรืออย่างน้อย ๑ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ทั้งนี้หลักสูตรสามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวที่เหนือกว่าได้ แต่ต้องไม่ขัดกับข้อบังคับฉบับนี้หรือประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๕๒ (๒.๘) (๒.๑๑) (๒.๑๕) หรือ (๒.๑๘) หากมีเหตุผลอันควรบัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔ นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๕๓ การให้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยจะพิจารณาเสนอชื่อนิสิตที่ได้ยื่นความจำนงขอรับปริญญาที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๕๒ (๒) และมีความประพฤติดี ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

หมวด ๑๐

การประกันคุณภาพ

ข้อ ๕๔ ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการ รวมทั้งการจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ ด้านการกำกับมาตรฐาน ด้านบัณฑิต ด้านนิสิต ด้านคณาจารย์ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

177

๒๕

ข้อ ๕๕ ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามกรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี โดยให้เริ่มดำเนินการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในปีที่ ๔ และให้เสร็จสิ้นภายในปีที่ ๕ โดยหลักสูตรปรับปรุงถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทดแทนหลักสูตรเดิมและให้นับเป็น ๑ หลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรปรับปรุงที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยจึงจะสามารถเปิดรับนิสิตใหม่เข้าศึกษาได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ การดำเนินการใดที่มีการแต่งตั้งหรือผ่านการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ นิสิต คณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถเลือกดำเนินการตามข้อบังคับนี้ได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

บรรดาหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่ปรับปรุงใหม่ที่รับนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว ให้ใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

1-77

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการร่าง/ปรับปรุง หลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ๘๔๘๙ /๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง ๒๕๖๒)

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา(หลักสูตรปรับปรุง ๒๕๖๒) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.๒๕๕๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนี้

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ	วรรณวิไชย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์	นพอดมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลยา	ธเนศพงศ์ธรรม

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี	ศรีสมบัติ	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ	วิสุทธิแพทย์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระ	พันธ์เสื่อ	กรรมการ
อาจารย์ ดร.ชนิดา	ตั้งเดชะหิรัญ	กรรมการ
อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์	จำนงค์สาร	กรรมการ
อาจารย์เมธี	พันธุ์วรพรต	กรรมการ
อาจารย์ ดร.เทพิกา	รอดสการ	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวนิศากร	อุสาพรหม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

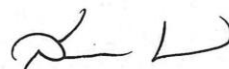
- ร่างและจัดทำหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา ให้เสร็จเรียบร้อยและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
- ดำเนินงานโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร อาทิ การวิพากษ์หลักสูตร การจัดพิมพ์หลักสูตร เป็นต้น

/ทั้งนี้...

-๒-

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรายงานผลการประกันคุณภาพ

รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ดำเนินการผ่านการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่าง อาจารย์อาวุโส อาจารย์ปัจจุบัน ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน จัดขึ้นเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 15 อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ ผู้เข้าร่วมประชุมระดมความคิดเห็นประกอบด้วย

อาจารย์อาวุโส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพล งามสุทธิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ

อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อาจารย์ผู้สอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ พันธุ์เสื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ

อาจารย์ ดร.ชนิดา ตังเดชะหิรัญ

ผู้ใช้บัณฑิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชชัย พวกดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรณัฐ หินอ่อน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาธิป เผ่าพันธุ์

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

หัวหน้าสายวิชาดนตรีและการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ศิษย์เก่า

รองศาสตราจารย์จรัญ กาญจนประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรดิษ ภาคสุขล

อาจารย์ ดร.พิชญ์ บุญศรีอนันต์

อาจารย์ประจำสายวิชาดนตรีและการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศิษย์ปัจจุบัน

อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร

อาจารย์ณัฐหทัย พงศ์พิทักษ์

รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สรุปประเด็นการระดมความคิด

ชื่อหลักสูตร

ที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องคำว่ามานุษยดุริยางควิทยา ที่แปลจากคำว่า Ethnomusicology ว่าเป็นศัพท์ที่บัญญัติขึ้นในปี พ.ศ. 2493 โดย Jaap Kunst นักมานุษยดุริยางควิทยาชาวดัตช์ ที่ทำการศึกษาดนตรีหมู่เกาะต่าง ๆ ในประเทศอินโดนีเซีย ได้นำคำนี้มาใช้แทนคำว่า Comparative Music (ดนตรีเปรียบเทียบ) ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาดนตรีพื้นเมือง และดนตรีตะวันออก ในฐานะดนตรีประจำท้องถิ่น ซึ่งนิยามที่แท้จริง คือ แบ่งแยกดนตรีอื่นออกจากดนตรีคลาสสิก หรือ ดนตรีตะวันตก (Western Music)

ประเด็นคำถามเรื่องดนตรีตะวันออก (Oriental Music) ตามแนวคิดของ Ethnomusicologist หมายถึงดนตรีที่ไหน ครอบคลุมประเทศใดบ้าง เป็นคำถามที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากเพราะการกำหนดตะวันออกจากฝั่งยุโรปทำให้ดนตรีอินเดียหรือดนตรีตะวันออกกลางซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของไทยกลายเป็นดนตรีตะวันออกไปด้วย ซึ่งทำให้แนวคิดการใช้ยุโรปเป็นศูนย์กลาง (Euro-Centric) ของ Ethnomusicology ปรากฏชัดเจนขึ้น

- ความเห็นที่ประชุม

1. Ethnomusicology ควรเป็นแนวทางในการศึกษาดนตรีแนวทางหนึ่งสำหรับการศึกษาดนตรีในประเทศไทย เป็นแนวทางที่สำคัญแต่ไม่ควรเป็นชื่อวิชาเอก เพราะยังมีแนวทางอื่นอีก เช่น ดนตรีวิทยา (Musicology) ดนตรีศึกษา (Music Education) และที่สำคัญคนไทยไม่ควรศึกษาดนตรีไทยในฐานะดนตรีอื่น (the other music)

2. งานวิจัยที่ผ่านมาของสาขาวิชามีความชัดเจนว่าใช้ความรู้ทางดนตรีหลายแขนง ทั้งดนตรีวิทยา ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยา รวมทั้งสังคมวิทยา ในการศึกษาดนตรีไทย ดนตรีชาติพันธุ์ และดนตรีในภูมิภาคเอเชีย จึงควรให้ความสำคัญที่ตัวดนตรีและพื้นที่ทางดนตรี คือ ดนตรีไทยและดนตรีเอเชียที่สาขาวิชามีความเชี่ยวชาญ แล้วจึงค่อยกำหนดวิธีการศึกษาซึ่งมีอยู่หลายวิธี

3. เนื่องจากผู้เข้าเรียนส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์ทางดนตรีทั้งในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา ที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องการตีความชื่อหลักสูตรอยู่บ้าง ในแง่ของความหมายทางดนตรี ซึ่งต้องมีการยืนยันหรืออธิบายกับผู้เกี่ยวข้องในบางหน่วยงานว่าเป็นหลักสูตรทางดนตรี จึงควรใช้ชื่อหลักสูตรทางดนตรี โดยเน้นไปที่ดนตรีไทยที่เป็นความเชี่ยวชาญในฐานะสถาบันแรกที่ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาทางดนตรีไทยแห่งแรกของประเทศ และดนตรีเอเชียที่เป็นมหาวิทยาลัยถือเป็นสถาบันที่บุกเบิกและสั่งสมองค์ความรู้ไว้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยพิจารณาชื่อหลักสูตรใหม่ คือ

3.1 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย (Thai and Asian Music)

3.2 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียศึกษา (Thai and Asian Music Studies)

3.3 ดุริยางคศาสตร์ (Music)

การพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

ที่ประชุมได้ประมวลผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ตลอดจนประสบการณ์ที่มีกับบัณฑิต ทั้งในฐานะอาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน นำมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต สรุปได้ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต

2. มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ
3. มีความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
4. มีความเชื่อมั่นในคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี
5. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ต่อยอดในการพัฒนางานวิจัยได้
6. สามารถอธิบายปรากฏการณ์ทางดนตรีที่เชื่อมโยงกับศาสตร์อื่นได้
7. สามารถบูรณาการความรู้เพื่อการวิจัย และ/หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่
8. สามารถแสดงศักยภาพในฐานะผู้นำทางวิชาการดนตรีได้
9. สามารถวางแผนและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง
10. มีภาวะผู้นำและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
11. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้
12. สามารถนำเสนอผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมได้

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ปีการศึกษา 2560

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

ภาษาอังกฤษ : Doctor of Arts Program in Ethnomusicology

ชื่อปริญญา

ภาษาไทย

ชื่อเต็ม : ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (มานุษยดุริยางควิทยา)

ชื่อย่อ : ศศ.ด. (มานุษยดุริยางควิทยา)

ภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม : Doctor of Arts (Ethnomusicology)

ชื่อย่อ : D.A. (Ethnomusicology)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการ และนักมานุษยดุริยางควิทยา ที่มีวิสัยทัศน์ มีกระบวนการคิด มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์วิจัย และสร้างสรรค์ผลงานร่วมสมัย

2. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการที่สร้างสรรค์ทางด้านดนตรี และทางด้านมานุษยดุริยางควิทยา ที่สามารถบูรณาการความคิดทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ บันฐานวัฒนธรรมที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการ และนักมานุษยดุริยางควิทยาที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความอาหารต่อสังคมและสภาพแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาชีพ มีสำนึกสาธารณะ และเห็นคุณค่าของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน		ผลการดำเนินงาน	เหตุผล (กรณีผลการดำเนินงาน “ไม่ผ่าน”)
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน			
ตัวบ่งชี้ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.			
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ผ่าน	
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	ผ่าน	
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	ผ่าน	
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (ก) และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ (ข)	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	

เกณฑ์การประเมิน		ผลการดำเนินงาน	เหตุผล (กรณีผลการดำเนินงาน “ไม่ผ่าน”)
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ผ่าน	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	วิทยานิพนธ์ : อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ : อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	ผ่าน	
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ผ่าน	
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ผ่าน	
ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ผ่าน			

ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย “ผ่าน” ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
1. Expected Learning Outcomes	1.1 The expected learning outcomes have been clearly formulated and aligned with the vision and mission of the university [1,2]		ควรมีการแสดงกระบวนการ การได้มาของ ELOs ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการปรับ ELOs
1. Expected Learning Outcomes	1.2 The expected learning outcomes cover both subject specific and generic (i.e. transferable) learning outcomes [3]	ELOs ครอบคลุมทั้ง Generic และ Specific	

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาควิทยา

7

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
1. Expected Learning Outcomes	1.3 The expected learning outcomes clearly reflect the requirements of the stakeholders [4]		การแสดงให้เห็น ของ ข้อเสนอจาก Stakeholder ในการปรับ ELOs ว่าส่งผล ต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร
2. Program Specification	2.1 The information in the Program specification is comprehensive and up-to-date [1, 2]	มีการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสารสนเทศ	ควรมีการวิเคราะห์ผลการเผยแพร่ ข้อมูล และกระบวนการพัฒนาการให้ข้อมูล แก่กลุ่ม Stakeholder ต่างๆ

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาควิทยา

8

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
3. Program Structure and Content	3.1 The curriculum is designed based on constructive alignment with the expected learning outcomes [1]	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเรียงลำดับ ELO จากระดับปริญญาโทสู่ปริญญาเอกได้อย่างชัดเจน - มีการดำเนินการวัดถึง ELOs ไปสู่ CLO 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการแสดงความเชื่อมโยงของ ELO ในแต่ละกลุ่มวิชา และเป็นผลให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต - ควรแสดงกระบวนการ การจัดการโครงสร้างหลักสูตรว่ามีความแตกต่างจากโครงสร้างเดิมอย่างไร และโครงสร้างที่จะส่งผลที่ดีขึ้นอย่างไร
3. Program Structure and Content	3.2 The contribution made by each course to achieve the expected learning outcomes is clear [2]		

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

10

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
3. Program Structure and Content	3.3 The curriculum is logically structured, sequenced, integrated and up-to-date [3, 4, 5, 6]		
4. Teaching and Learning Approach	4.1 The educational philosophy is well articulated and communicated to all stakeholders [1]	มีการจัดเตรียมความพร้อมของคณาจารย์ในการพัฒนาการสอนคน I feeling learning	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการขยายความด้านการนำปรัชญาของหลักสูตรไปใช้ว่ากระบวนการส่งผลที่ดีขึ้นกับ Stakeholders อย่างไร - ควรมีการแสดงผลของการพัฒนา หรือปรับปรุงกระบวนการ สร้างกิจกรรมการสอนของหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ELOs ที่คาดหวัง

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

11

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
5. Student Assessment	5.1 The student assessment is constructively aligned to the achievement of the expected learning outcomes [1, 2]	มีการจัดทำระบบการร้องเรียนและการประมวลผลลัพท์จากนิสิต	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการจัดทำผลการประเมินการเรียนรู้ของนิสิตให้สอดคล้องกับที่คาดหวัง เช่น การ align ของการพัฒนาไปสู่สากลกับผลสำเร็จของการพัฒนาที่ใช้ในการประเมินผลการจบการศึกษา - ควรมีการประเมินผลการร้องเรียน หรือการประเมินผลสอบของนิสิตเพื่อใช้ในการพัฒนาการสอนต่อไป
5. Student Assessment	5.2 The student assessments including timelines, methods, regulations, weight distribution, rubrics and grading are explicit and communicated to		

ภาคผนวก ง รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

การวิพากษ์หลักสูตร ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 15 อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีผู้เข้าร่วมการวิพากษ์ประกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ศิริ วิชเวช	ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง-คีตศิลป์
พันโทเสนาะ หลวงสุนทร	ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง-ดนตรีไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยูร ลิ้มสุข	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร. ศรีณย์ นักรบ	หัวหน้าภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุนีย์ หะหวัง	อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์	อาจารย์ดนตรีไทยอาวุโส
อาจารย์ ดร.ณวัฒน์ หลาวทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้บริหารคณะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระวีวรรณ วรรณวิไชย	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา	รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์ ดร. สุรรัตน์ จินพงศ์	รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์เมธี พันธุ์วาท	รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ
อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อาจารย์ผู้สอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ พันธุ์เสื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ
อาจารย์ ดร.ชนิดา ตังเดชะหิรัญ

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการไม่ปรับปรุงแก้ไข
ชื่อหลักสูตรควรปรับให้เข้ากับสถานการณ์ทางวิชาการและความต้องการของสถาบันการศึกษาและตลาดงาน ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยในชื่อที่มานุษยดุริยางควิทยาควรเป็นวิธีการ	ปรับเปลี่ยนชื่อหลักสูตรจาก มานุษยดุริยางควิทยา เป็น ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของบัณฑิตและสอดคล้องกับขอบข่ายงานของสาขาวิชาที่เริ่มพัฒนาจาก	มานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicology) เหมาะสมสำหรับเป็นแนวทางการศึกษาทางดนตรีมากกว่า

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการไม่ปรับปรุงแก้ไข
ในการศึกษา แต่ควรให้ความสำคัญใน ฐานะวิชาเรียนด้วย	ดนตรีไทยและขยายสู่ดนตรีเอเชีย ปรับวิชา ทางด้านมานุษยวิทยาดุริยางควิทยาให้ชัดเจน เข้มข้นขึ้น	เป็นชื่อวิชาเอก และ ยังเป็นคำที่เกิดจาก แนวคิดอาณานิคม (Colonialism) ซึ่งไม่ เข้ากับสถานการณ์ทั้ง ภายใน และ นอก ประเทศ
การรับ ผู้เรียน ควร มี สอบ วัด ความสามารถทางการวิจัย	เนื่องจากหลักสูตรฯรับนิสิตเข้าศึกษาใน ระดับปริญญาเอก ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ด้านงานวิจัยในระดับหนึ่งแล้ว และหากนิสิต ที่เข้าเรียนไม่ผ่านรายวิชาพื้นฐานการวิจัย หลักสูตรมีการเตรียมการให้ลงทะเบียน เรียนในรายวิชาพื้นฐานทางการวิจัยก่อนเข้า เรียน	
- แบ่งจำนวนหน่วยกิตเป็นรายวิชา ย่อยๆ มากเกินไป เช่นรายวิชา 2 หน่วยกิต อาจทำให้รายวิชาเหล่านั้น ไม่สามารถจัดการเนื้อหาได้เข้มข้น แบบรายวิชาที่มี 3 หน่วยกิต	ปรับหน่วยกิตทุกรายวิชา เป็น 3 หน่วยกิต	
- ให้ข้อเสนอแนะการวิจัย R & D บัณฑิตควรเข้าใจความแตกต่าง และ ควรมีทักษะการสอน พร้อมกับ ลักษณะของการเป็นนักวิจัยอย่าง ต่อเนื่อง โดยควรเป็นหัวข้องานวิจัย ที่สร้างตามความต้องการ(ปัญหา) ของสังคมมากกว่าเน้นเพียงงานวิจัย ตามความถนัดของผู้เรียน		ในมาตรฐาน การ เรียนรู้มีการระบุที่ ครอบคลุมแล้ว เหลือ เพียงการประชุมทำ ความเข้าใจก่อนการ เรียนการสอน ของ คณาจารย์ผู้สอน
- ผู้เรียนต้องสามารถผลิตบทความ วิจัยเผยแพร่ได้อย่างมีคุณภาพ โดย คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต้องให้ การอำนวยความสะดวก	เพิ่มเติมแล้วในวิธีการวัดและประเมินผลใน มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 6	
ปรับชื่อวิชาให้เป็นระบบเดียวกันและ ปรับแก้คำอธิบายรายวิชาบางส่วน	ปรับแก้ชื่อวิชาและคำอธิบายตามความเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ	

ภาคผนวก จ ประวัติและผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายมานพ วิสุทธิแพทย์
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Manop Wisuttipat
ตำแหน่งทางวิชาการ	รองศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	081 4244524
Email:	manopwis@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2521
M.M.	Musicology	University of the Philippines, Philippines.	2531
Ph.D.	Music	University of Delhi, India.	2548

ความเชี่ยวชาญ

ทฤษฎีดนตรีไทย ดนตรีไทยวิเคราะห์ ดนตรีกะเหรี่ยง ดนตรีเขมร ดนตรีฟิลิปปินส์

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

มานพ วิสุทธิแพทย์. การศึกษาพิธีกินข้าวใหม่และดนตรีในพิธีกินข้าวใหม่ของชนเผ่ากะเหรี่ยง

หมู่บ้านกองม่องทะ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 (39). 2561: 121-136.

อนุวัฒน์ เขียวปราง, มานพ วิสุทธิแพทย์. บทเพลงอาหรับ: วง เดอะ ซาวด์ ออฟ ไนล์ ชุมชนสุเหร่าบ้านดอน.

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1. 2560: 260-281.

พงศพิชญ์ แก้วกุลธร, มานพ วิสุทธิแพทย์, วีระ พันธุ์เสื่อ. การศึกษาวิธีการประพันธ์และวิธีการบรรเลงเพลง

เดี่ยวระนาดเอกของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่

21 ฉบับที่ 3. 2558: 201-219.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

Manop Wisuttipat. The Theoretical Concept on Thai Classical Music. Bangkok. Santisiri Press;

2016. P. 221.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางรุจี ศรีสมบัติ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Rujee Srisombat
 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 081-4204688
 Email: rujee_je@ hotmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2528
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
ปร.ด.	วัฒนธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2553

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีไทย ดนตรีจีน คีตศิลป์ไทย มานุษยวิทยาดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

รุจี ศรีสมบัติ. การศึกษาทางร้องเพลง แขนงมอญบางขุนพรหม เถา ของครุฑูชา คันธมาลัย. วารสารวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (37) 2560: 126 – 135

สำเร็จ ปานดิษฐ์, รุจี ศรีสมบัติ. ดนตรีพม่าในการแสดงพระธรรมเทศนา : กรณีศึกษาวงซายวาย คณะเชียงใหม่ะใจ วัดไทยวัฒนาราม ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. 2560: 81 – 89.

เฉลิมพล อะทาโส, รุจี ศรีสมบัติ และ กาญจนา อินทรสุนานนท์. การศึกษาวงพิณพาทย์เมืองจำปาศักดิ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: กรณีศึกษาบ้านพระพิน. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2. 2558: 33 – 40.

กฤดีมณี พลประถม, รุจี ศรีสมบัติ และ กาญจนา อินทรสุนานนท์. การศึกษาวงดนตรีหล่อแก้ว สมาคมฮั่วเคี้ยวเฮียบหวย อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2. 2558: 104 – 112.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

บทความวิชาการ

รุจี ศรีสมบัติ. การวิจัยเชิงคุณภาพกับการศึกษาภาคสนามทางมานุษยดุริยางควิทยา. หนังสือดนตรีปริทัศน์
เปรม. 2560: 34-43.

3. ตำรา/หนังสือ

รุจี ศรีสมบัติ. ดุริยางคกรรม. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2561.
จำนวน 234 หน้า.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายสุรศักดิ์ จำนงค์สาร
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Surasak Jamnongsarn
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	094 3417189
Email:	surasakja@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2539
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2542
Ph.D.	Ethnomusicology	Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	2559

ความเชี่ยวชาญ

ประวัติศาสตร์ดนตรีไทย ดนตรีอินโดนีเซีย ดนตรีชวา (กาเมลัน) ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ดนตรีไทย

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

Djohan, Surasak Jamnongsarn. Advancing Musical Creativity Model in/as Music Education. The Journal of ASEAN Research in Arts and Design (Jarad). Vol. 2, 2015: 6 – 12.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Surasak Jamnongsarn and Lalita Poolsup. Music Deculturation: A Traditional Thai Music Tool for Indonesian Music Adoption. New Research in Arts Studies Proceeding of the 5th International Conference for Asia Pacific Arts Studies. Graduate School Indonesia Institute of Arts, Yogyakarta; 2017 October. P.168-177.

สุรศักดิ์ จำนงค์สาร. การลดทอนดนตรีชวาในกระบวนการยอมรับของดนตรีไทย. รายงานการสัมมนาเวทีวิจัย มนุษยศาสตร์ไทย: เปิดโลกสุนทรีย์ในวิถีมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: กันยายน 2560. 46-56.

Surasak Jamnongsarn. Interaction of Music between Thailand and Indonesia

toward a Representation of Java image in Thailand Court Music. Proceeding: International Conference of Arts, Language and culture. Sebelas Maret University, Surakarta. Surakarta: November 26, 2016. P. 62-73.

Surasak Jamnongsarn. Isn't It Scary?: Spiritual Context of Thai Classical Music as Seen by Current Thai Society. Proceeding: International Seminar on the 9th Indonesia Art and

Spirituality. Indonesia Art Institute of Padangpanjang, West Sumatra. Padang Panjang: November 9, 2016. P. 67-76.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

บทความวิชาการ

สุรศักดิ์ จำนงค์สาร. หนึ่งเฒ่า สองพันธุ์ กาเมลันชวา. วารสารสุริยะวาทิต. สาขาวิชาดนตรีไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2560: 45 – 55.

3. ตำรา/หนังสือ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายวีระ พันธุ์เสื่อ
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Veera Phansue
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์ 092-2978945
Email: veerap@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2535
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
Ph.D.	Music	University of Delhi, India.	2554

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีไทย ดนตรีอินเดีย ดนตรีชวา (กาเมลัน) มานุษยดุริยางควิทยา

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

วีระ พันธุ์เสื่อ. เพลงมอญ กรณีศึกษา ครูสาธิต แสงบุญ. วารสารสักทอง. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร. ปีที่ 24 (พิเศษ) 2561: 42-52.

ภัทร น้าवल, วีระ พันธุ์เสื่อ และ ชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ. ดนตรีนาเสป คณะอัลอามีน กรุงเทพมหานคร. วารสาร
มหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2. 2561: 70 – 78.

พงศพิชญ์ แก้วกุลธร, มานพ วิสุทธิแพทย์, วีระ พันธุ์เสื่อ. การศึกษาวิธีการประพันธ์และวิธีการบรรเลงเพลง
เดี่ยวระนาดเอกของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่
21 ฉบับที่ 3. 2558: 201-219.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

วีระ พันธุ์เสื่อ. ปี่พาทย์มอญ. กรุงเทพฯ : ศรีเสน่ห์การพิมพ์; 2558. จำนวน 358 หน้า.

วีระ พันธุ์เสื่อ. ดนตรีพิธีกรรม. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2561.
จำนวน 338 หน้า.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวเทพิกา รอดสการ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Tepika Rodsakan
 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 08-9957-1551
 Email: tepika_joy@hotmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
กศ.ม.	การอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548
ศป.ด.	ดุริยางคศิลป์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2556

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีศึกษา ดนตรีไทย กิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กพิเศษ ดนตรีอินโดนีเซีย ดนตรีชวา (กาเมลัน)

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

เทพิกา รอดสการ. ดนตรีไทย สู่กระบวนการบำบัดเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. วารสารสุริยวาทีต. สาขาวิชาดนตรีไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2558:88-93.

เทพิกา รอดสการ. “ดนตรี” ศิลปะเพื่อลดช่องว่างทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.

วารสาร ดนตรีปริทัศน์. สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่5 2558:116-119.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Tepika Rodsakan. Music: A tool in transforming the social status of Special Needs Children. New Research in Arts Studies Proceeding of the 5th International Conference for Asia Pacific Arts Studies. Graduate School Indonesia Institute of Arts, Yogyakarta; 2017 October. P.62-67.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

เทพิกา รอดสการ. ลำพวน. กรุงเทพฯ:คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2560.จำนวน 79 หน้า

เทพิกา รอดสการ. ดนตรีกับการวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2560.

จำนวน 222 หน้า

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นางสาวนัฐิกา สุนทรธนผล
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Miss Nuttika Soontorntanaphol
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	086 389 9406
Email:	nuttikas@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ.	ดุริยางคศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548
ศศ.ม.	ดนตรีศึกษา	มหาวิทยาลัยมหิดล	2551
Ph.D.	MUSIC	Magadh University, India.	2554

ความเชี่ยวชาญ

ดุริยางคศาสตรบัณฑิต เปียโน ดนตรีบำบัด ดนตรีสำหรับเด็กเล็ก ประวัติดนตรีตะวันตก ทฤษฎีดนตรี ดนตรีอาเซียน ภาษาอังกฤษสำหรับดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

นัฐิกา สุนทรธนผล. ประสิทธิภาพของการใช้เสียงทำนองและจังหวะผ่านเครื่องดนตรีเปียโนที่มีผลต่อความจำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ THE EFFECT OF MELODY AND RHYTHM IN PIANO MUSIC ON RECALL OF LEARNING DISORDER CHILDREN. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. 2560; 18: 112-118.

นัฐิกา สุนทรธนผล, อีระศักดิ์ อีระวัฒนา. การพัฒนาบทเรียนออนไลน์เรื่องศัพท์สังคิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2559; 10:53-64.

Nuttika Soontorntanaphol. Art Therapy at Srinakharinwirot University, Faculty of Fine Arts. Proceeding of the Princess Maha Chakri Sirinthorn Congress (The Fifth Interdisciplinary Day Conference) Interdisciplinary Approach to Sustainable Research and Development. ASEAN Art Therapy; 2015 June 3-4:301-308.

Nuttika Soontorntanaphol, Prapansak Pumin. The Improvement of the Music Therapy Knowledge in Thailand. Proceeding of the Princess Maha Chakri Sirinthorn Congress (The Fifth Interdisciplinary Day Conference) Interdisciplinary Approach to Sustainable Research and Development. ASEAN Art Therapy; 2015 June 3-4: 314-319.

1.1 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

เมธี ศรีศโรจน์, นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. การวิเคราะห์ทางซ็องวงใหญ่เพลงเรื่องทำขวัญ. เอกสารรายงานการประชุม โครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 2 ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์และศิลปะเพื่อการศึกษา ; 3 สิงหาคม 2560 ; ห้องประชุม บริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์.มล. ปิ่น มาลากุล ชั้น15.หน้า 57-71.

สุภณี ช่วยบุญชู, นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. เรือมะมั่วด: กรณีศึกษาดนตรีในพิธีกรรมสะเดาะเคราะห์ของ หมู่บ้านปางกลาง ตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว. เอกสารรายงานการประชุม โครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1(อาเซียน); 16 มิถุนายน 2559; ห้องประชุม บริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์.มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น15. หน้า33-51.

ปมนวัฒน์ สามสี, นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. วัฒนธรรมดนตรี กระเหรี่ยง ในอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี. เอกสารรายงานการประชุมโครงการประชุมวิชาการศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1(อาเซียน); 16 มิถุนายน 2559; ห้องประชุมบริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น15. หน้า1-19.

ไพฑูริย์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา, นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. การศึกษา“ปัดก่าน”ในวงปี่พาทย์มอญหงสาวดี ศูนย์วัฒนธรรมมอญ บ้านวังกะ ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. เอกสารรายงานการประชุมโครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1(อาเซียน); 16 มิถุนายน2559 .20-32
รวี อุษเจริญ, อัครเทพ อัครเดช; นัฏฐิกา สุนทรธนะผล.(2559). งานสร้างสรรค์ชื่อผลงาน Dream to River. เอกสารรายงานโครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1(อาเซียน); 17 มิถุนายน 2559; ห้องประชุมบริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น15. หน้า 363-368.

ณัฐพร โกศัยกานนท์, นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. โนราโรงครูในกระแสการเปลี่ยนแปลง: กรณีศึกษาโนราโรงครูคณะประสงค์ กำพลศิลป์. เอกสารรายงานการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7 The7th Hatyai National and International Conference; 23 มิถุนายน 2559; อาคารคณะบริการ ธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่. หน้า 998-1008.

นัฏฐิกา สุนทรธนะผล. การเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีคู่เงิง ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Guzheng Practicum of Srinakharinwirot University Students. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2558; 19:12-20.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

งานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

Nuttika Soontorntanaphol. Charming of Siam. The 14th Sino-Thai Great Oriental Art Festival at Dali University; 2017 March 6.

Nuttika Soontorntanaphol. Blue Day. The 14th Sino-Thai Great Oriental Art Festival at Dali University. 2017 March 6.

3. ตำรา/หนังสือ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางชนิดา ตังเดชะหิรัญ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Janida Tangdajahiran
 ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 081 720 4075
 Email: janidatang@gmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ค.บ.	ดนตรีศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2527
M.M.	Piano Performance	The Ohio State University, USA.	2531
D.M.A.	Piano Performance	The Ohio State University, USA.	2537

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีปฏิบัติ เปียโน ดนตรีวิทยา การสอนดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

ฉัพล ฉิระคำศรี, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. การศึกษาวิธีการสอนไวโอลินของผู้ช่วยศาสตราจารย์พันเอก

ชูชาติ พิทักษากร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงดนตรีสากล ปี พ.ศ.2553). วารสารการ

ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ครั้งที่ 3 2561: 61-70.

ธงชัย ธงเงิน, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. หลักการแสดงอิมโพรไวส์เซชั่นขั้นพื้นฐาน สำหรับแซกโซโฟนของโก้

มิสเตอร์แซกแมน(นายเศกพล อุ่นสำราญ). วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 5 2561. 1160-1170

ภัทร น้าวาล, วีระ พันธุ์เสื่อ, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. ดนตรีนาเสป คณะอัลอามัน กรุงเทพมหานคร. วารสาร

มหาวิทยาลัยนครพนม 2559; 6(1): 70 -78.

1.2 บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดา ตังเดชะหิรัญ, ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. การพัฒนาความสามารถทางดนตรีด้วยเทคนิคออลิแกนเดอร์.

วารสารศิลปกรรมศาสตร์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2561;22(2).2-15

ชนิดา ตังเดชะหิรัญ, ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. การศึกษาวรรณกรรมเปียโนเพื่อการสร้างแบบฝึกหัด สำหรับการฝึก

คีย์บอร์ดขั้นพื้นฐาน. เอกสารรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 9;28 -29

กรกฎาคม 2559. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2559:700-714

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ/บทความวิชาการ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นางสาวมานิก หวังพานิช
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Miss Chanick Wangphanich
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	085 030 7779
Email:	chanick@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ.	ดุริยางคศาสตร์สากล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2545
M.M.	Music	University of New South Wales, Australia.	2549
Ph.D.	Music Education	University of New South Wales, Australia.	2556

ความเชี่ยวชาญ

ทฤษฎีดนตรี การวิจัยทางดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

นิชาพิชญ พละบุรี , ณัชนนท เรื่องสุทธิ,กิตติศักดิ์ เสียงดี,มานิก หวังพานิช.บทเพลง Cinta.การประชุมวิชาการระดับชาติ: ศิลปกรรมวิชาการครั้งที่ 1;2559 ,16-17 มิถุนายน;379-389.

มานิก หวังพานิช. การจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีสากล สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 2560;37: 53-64.

1.2 บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ/บทความวิชาการ

มานิก หวังพานิช. การจัดการชั้นเรียนเพื่อการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559 มกราคม-มิถุนายน: 2-10.

ภาคผนวก ฉ ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ชื่อหลักสูตรเดิม หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
Doctor Arts in Ethnomusicology

ชื่อหลักสูตรปรับปรุง หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
Doctor of Arts in Thai and Asian Music

เริ่มเปิดรับนิสิตในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2562

สาระสำคัญ / ภาพรวมในการปรับปรุง

ปรับโครงสร้างหน่วยกิต ให้เป็นไปตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562
1.หมวดวิชาบังคับ	9	9
2.หมวดวิชาเลือก	3	6
3.ปริญญานิพนธ์	36	36
หน่วยกิตรวม	48	51

รายละเอียดการปรับปรุง

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
ชื่อหลักสูตรเดิม “หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางค วิทยา”	ชื่อหลักสูตรปรับปรุง “หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและ เอเชีย”	เพื่อความสอดคล้องกับแนวทางที่ ได้รับจากการระดมความคิดจากผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียและการวิจัยทาง ดนตรีในแบบอาณานิคมศึกษาที่ เน้นการการผลิตนักวิจัย และ นักวิชาการด้านดนตรีที่มีความ เชี่ยวชาญในพื้นที่เชิงสหวิทยาการ โดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือ
ปรัชญาเดิม “วัฒนธรรมดนตรียังให้เกิดมิตรภาพและสร้างสันติสุขในหมู่มวล มนุษย์”	ปรัชญาหลักสูตรปรับปรุง“ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียช่วยเสริมสร้าง ความเข้าใจอันดี ความมั่นคงทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และส่งเสริม บทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการดนตรีแก่บัณฑิต”	ปรับตามคำแนะนำของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ หลักสูตรและคณาจารย์เพื่อรองรับ การแก้ปัญหาสังคมที่ทวีความ ขัดแย้งจากความไม่เข้าใจทางสังคม วัฒนธรรม และปรับตามความเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคณะกรรมการบัณฑิต วิทยาลัย รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิสภา วิชาการ

หมวดวิชาบังคับ

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>มด711 พัฒนาการของมานุษยดุริยางควิทยาและแนวคิดของ มานุษยดุริยางควิทยาในปัจจุบัน</p> <p>EM711 Development of Ethnomusicology and Concept of Contemporary Ethnomusicology</p> <p>ศึกษาวิเคราะห์พัฒนาการทางด้านมานุษยดุริยางควิทยาตั้งแต่มุขเริ่มต้นทั้งในทวีปยุโรปและอเมริกาศึกษาพัฒนาการแนวคิด เนื้อหาวิชาและวิธีวิทยารวมทั้งพัฒนาการของการวิจัยทาง มานุษยดุริยางควิทยาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดของนักมานุษยดุริยางควิทยาในปัจจุบันทั้งไทยและ ต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบริบทของเนื้อหาวิชา ขอบเขต และการวิจัย</p>	<p>ดทอ612 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ในมิติมานุษยวิทยา สังคม วิทยา และวัฒนธรรมศึกษา</p> <p>TAM612 Modern Thai and Asian Music in Anthropological, Sociological and Cultural Studies Dimension</p> <p>ศึกษาลักษณะเฉพาะของดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ กระบวนการ สร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงทางดุริยางคศาสตร์ภายใต้การปรับรับ วัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของดุริยางคศาสตร์ไทยและ เอเชีย รวมทั้งสภาพภูมิประเทศและนิเวศวิทยา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร ที่มีผลกระทบต่อดนตรีของประเทศไทยกับภูมิภาคเอเชีย ผ่านมุมมองทางมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา</p>	<p>ปรับชื่อวิชาและคำอธิบาย รายวิชาให้สอดคล้องกับการ ปรับปรุงหลักสูตร โดยเน้น การบูรณาการกับมานุษย วิทยา สังคมวิทยาและ วัฒนธรรมศึกษาโดยมีดนตรี เป็นแกนและเพิ่มวิชาเลือก ทางด้านการวิพากษ์ที่เน้น ความเข้าใจพัฒนาการทาง แนวคิดและกระแสปัจจุบัน ทางดนตรีในประเทศไทย และภูมิภาคเอเชีย</p>
	<p>และปรับเป็นวิชาเลือกอีก 1 วิชา คือ</p> <p>ดทอ713 กระแสปัจจุบันและการวิพากษ์แนวคิดทางมานุษยดุริยางควิทยา</p> <p>TAM713 Current Trends and Critics of Ethnomusicology Concept ศึกษาพัฒนาการทางด้านแนวคิดทางมานุษยดุริยางควิทยา ประวัติศาสตร์ของ มานุษยดุริยางควิทยา วิธีวิทยารวบรวมทั้งพัฒนาการของนักมานุษยดุริยางควิทยาใน ปัจจุบัน และแนวโน้มของการศึกษาทางมานุษยดุริยางควิทยาในยุคปัจจุบัน และการวิพากษ์ประเด็นใหม่ทางมานุษยดุริยางควิทยา</p>	

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>มด712 สัมมนาวิธีวิจัยและการวิจัยทางมานุษยดุริยางควิทยา EM712 Seminar in Methodology and Research in Ethnomusicology</p> <p>สัมมนาการวิจัย การศึกษาค้นคว้าทางด้านมานุษยดุริยางควิทยา ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ จากกรณีศึกษาและสภาพความเป็นจริง การวิเคราะห์ วิจัยปัญหา นำเสนอผลงานวิจัย อภิปรายประเด็นใหม่ๆ ในการทำวิจัย แลกเปลี่ยนข้อมูลและนำเสนอแนวทางในการทำวิจัยในอนาคต</p>	<p>ดทอ711 สัมมนาอาณาบริเวณศึกษาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAM711 Seminar on Area Studies for Thai and Asian Music</p> <p>สัมมนาอาณาบริเวณศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับดนตรีราชสำนักและดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ทางดนตรีด้วยการศึกษารูปแบบองค์ประกอบทางดนตรี ที่เชื่อมโยงกับศักยภาพและความสำคัญในพื้นที่วิจัยในเชิงสหวิทยาการ</p>	<p>ปรับ ชื่อ และ คำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับการปรับปรุงหลักสูตรที่เน้นการสร้างบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่ในลักษณะอาณาบริเวณศึกษาโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจ</p>
<p>มด713 การแพร่กระจายและการถ่ายโยงทางวัฒนธรรมดนตรี EM713 Diffusion and Acculturation on Music Culture</p> <p>ศึกษาค้นคว้า และนำเสนอความคิด เกี่ยวกับกลุ่มวัฒนธรรมดนตรีกลุ่มต่างๆ อัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรมดนตรีเหล่านั้น องค์ประกอบ พฤติกรรมและผลกระทบของการแพร่กระจายและการถ่ายโยงของวัฒนธรรมดนตรีจากวัฒนธรรมหนึ่งไปยังอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ที่มีผลสู่การพัฒนาวัฒนธรรมทางดนตรี</p>	<p>ดทอ611 ภูมิวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชีย TAM611 Cultural Landscape of Thai and Asian Music</p> <p>ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับการดนตรี ในบริบททางสังคม วัฒนธรรม ความสัมพันธ์กับของดนตรีกับการตั้งถิ่นฐานและการอพยพย้ายถิ่นฐาน การกำหนดชื่อบ้านนามเมือง การสื่อสารและการรับรู้ของสังคมผ่านรูปแบบแผนที่ทางดนตรี ตำนานและความเชื่อทางดนตรี ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ทางดนตรี ในพื้นที่ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย</p>	<p>ปรับ ชื่อ และ คำอธิบายรายวิชาให้เน้นพื้นที่ศึกษาในเชิงภูมิวัฒนธรรมดนตรีที่จะอธิบายบริบทต่างๆ ทางสังคมผ่านมิติทางดนตรีและภูมิศาสตร์ได้เป็นอย่างดี</p>

หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>มด811 มานุษยวิทยาการดนตรี</p> <p>EM811 Anthropology of Music</p> <p>ศึกษาค้นคว้า และนำเสนอความคิด การศึกษาทฤษฎีและหลักการทางมานุษยวิทยาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีในแง่มุม ต่างๆ ความสัมพันธ์ของดนตรีกับมนุษย์ บทบาทหน้าที่ของดนตรีในสังคมมนุษย์เพื่อนำมาเชื่อมโยง กับบริบทของสังคม ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านมานุษยดุริยางควิทยา</p>	<p>ดทอ612 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ในมิติมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา</p> <p>TAM612 Modern Thai and Asian Music in Anthropological, Sociological and Cultural Studies Dimension</p> <p>ศึกษาลักษณะเฉพาะของดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียสมัยใหม่ กระบวนการสร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงทางดุริยางคศาสตร์ภายใต้ การปรับรับวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของดุริยางค ศาสตร์ไทยและเอเชีย รวมทั้งสภาพภูมิประเทศและนิเวศวิทยา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร ที่มีผลกระทบต่อความ มั่นคงทางวัฒนธรรมของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย ผ่านมุมมองทาง มานุษยวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรมศึกษา</p> <p>ดทอ613 กระบวนทัศน์และการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย</p> <p>TAM613 Paradigm and Research in Thai and Asian Music</p> <p>ศึกษาหลักการ กระบวนทัศน์ของการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทย การ วิจัยประยุกต์ที่เน้นการบูรณาการองค์ความรู้ทางดุริยางคศาสตร์ไทยที่ เชื่อมโยงกับสังคม สำหรับการเขียนเค้าโครงการวิจัยทางดนตรีที่มี แนวทางและประโยชน์ที่ชัดเจนจนเป็นงานวิจัยที่สมบูรณ์</p>	<p>ปรับ ชื่อ และ คำอธิบาย รายวิชาให้สอดคล้องกับการ ปรับปรุงหลักสูตรที่เน้นการ สร้างบัณฑิตที่มีความ แนวคิดใหม่สามารถเป็นผู้นำ ที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่ ทางดนตรี และสามารถเป็น ผู้บริหารองค์กรได้</p>

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>มด812 เทคนิคงานภาคสนาม EM812 Fieldworks Techniques</p> <p>ศึกษาค้นคว้าวิธีการและขั้นตอนต่างๆในการปฏิบัติงานภาคสนามทางดนตรี พร้อมทั้งปฏิบัติงานในภาคสนามจริงเพื่อเก็บข้อมูลอย่างละเอียดและเข้มข้นและศึกษาแนวคิดจากการศึกษาทฤษฎีและหลักการวิเคราะห์ทางมานุษยดุริยางควิทยา การนำหลักการวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้กับดนตรีในวัฒนธรรมต่างๆ การถอดโน้ตจากดนตรีประเภทต่างๆ เป็นโน้ตเพื่อการวิเคราะห์และตีความทางมานุษยดุริยางควิทยา</p>	<p>ดทอ712 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในบริบทภูมิภาคและสังคมโลก TAM712 Thai and Asian Music in Regional and Global Context</p> <p>ศึกษาศถาการณ์และความเคลื่อนไหวทางดนตรีของประเทศไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนความเชื่อมโยงของดนตรีไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชียกับสถานการณ์โลก อิทธิพลภายนอกและความต้านทานภายในของดนตรีไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชียที่มีต่อสถานการณ์โลก</p>	<p>ปรับ ชื่อ และ คำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับการปรับปรุงหลักสูตร ด้วยการบูรรวมวิชาการเก็บข้อมูลภาคสนามและการปฏิบัติดนตรีเข้าด้วยกันเพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่ ผ่านมิติทางดนตรีในภูมิภาค และ ทำ งานภาคสนามไปพร้อมกัน</p>
<p>มด813 ทักษะดนตรี EM813 Music Practicum</p> <p>ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีทั้งเครื่องดนตรีประจำชาติและเครื่องดนตรีพื้นเมือง ตามแบบฉบับของสังคมวัฒนธรรมดนตรี ที่เกี่ยวข้องกับการบริบทของสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตมนุษย์ โดยฝึกการบรรเลง บทเพลง และการนำดนตรีไปใช้ในวิถีชีวิตของชาตินั้นๆ โดยต้องมีการจัดการแสดงตามระบบสากล นำเสนอต่อสาธารณชนในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ทั้งระบบเอกสาร ระบบการนำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ทางดนตรี ตามระเบียบวิธีของการจัดการแสดงดนตรีสำหรับสาธารณชน</p>		

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>ม ด 8 1 4 สั ม ม น า เ ช ง ป ฎิ บั ตี ก า ร ด น ต ร ี ใน เ อ เ ช ย EM814 Seminar and Workshop on Music in Asia</p> <p>สัมมนาดนตรีของประเทศในทวีปเอเชียในประเด็นต่างๆคือ เครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง บุคคลสำคัญและวัฒนธรรมดนตรีของประเทศนั้นๆ รวมทั้งปฏิบัติการฝึกเครื่องดนตรีเบื้องต้นจนสามารถจัดแสดงได้</p>	<p>ดทอ711 สัมมนาอาณานิคมศึกษาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAM711 Seminar on Area Studies for Thai and Asian Music</p> <p>สัมมนาอาณานิคมศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับดนตรีราชสำนักและดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ทางดนตรีด้วยการศึกษาองค์ประกอบทางดนตรี ที่ เชื้อ ม โย ง กับ ศักยภาพและความสำคัญของพื้นที่วิจัยในเชิงสหวิทยาการ</p>	<p>ปรับชื่อและคำอธิบายรายวิชา นำไปรวมกับกับรายวิชาบังคับ</p>
<p>มด815 ภาษาเพื่อการสื่อสารทางดนตรี EM815 Language for Music Communicationศึกษา</p> <p>ค้นคว้า และนำเสนอความคิด เกี่ยวกับการพูด อ่าน เขียน ภาษาต่างๆ เพื่อการสื่อสารทางด้านดนตรีของวัฒนธรรมนั้นๆ โดยเน้นการพูด และการอ่านเพื่อการสัมภาษณ์และค้นคว้าข้อมูลดนตรีจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ อันจะส่งผลสู่การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล การประมวลผลงานวิจัยทางวัฒนธรรมดนตรีนั้น ๆ จากการวิจัยภาคสนาม</p>	<p>ดทอ715 ภาษาเพื่อการสื่อสารทางดนตรีเอเชีย TAM715 Language for Communication in Asian Music fields</p> <p>ศึกษาภาษาถิ่นและภาษาราชการของประเทศพื้นที่วิจัยในภูมิภาคเอเชีย ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสารทางด้านดนตรี การสัมภาษณ์และค้นคว้าข้อมูลดนตรีจากข้อมูลปฐมภูมิ และงานทางวิชาการทางดนตรีและวัฒนธรรมในพื้นที่วิจัย</p>	<p>ปรับชื่อและคำอธิบายรายวิชา</p>
<p>มด816 ภาคนิพนธ์ทางดนตรี EM816 Term Paper in Music</p>	<p>รายวิชานี้ตัดออกเนื่องจากมีความซ้ำซ้อน</p>	

หมวดปริญญาโท

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
มด921 ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต EM921 Dissertation การทำวิจัยทางด้านมานุษยวิทยา การวิจัยที่ศึกษาค้นคว้าใน ลักษณะสหวิทยาการ บูรณาการระเบียบวิธีวิจัยและเป็นการวิจัย ภาคสนาม มุ่งเน้นประเด็นปัญหาทางด้านมานุษยวิทยา แสวงหาคำตอบที่ลุ่มลึก คมชัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการสังคม และชุมชนให้เข้มแข็ง และสร้างความเข้าใจของความหลากหลายทาง วัฒนธรรมดนตรี ในฐานะสมาชิกการเป็นประชาคมอาเซียน	ป พ อ 891 ป ร ิ ญ ู ฎ าน ิ พ ญ ์ รั ะ ด้ บ ป ริ ญ ู ฎ าน ิ พ ญ ์ GRD891 Dissertation	ปรับชื่อและรหัสวิชาตาม ระบบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ชื่อหลักสูตรปริญญาตรี	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) ดนตรีศึกษา B.Ed. Music Education
ชื่อหลักสูตรปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย M.A. Ethnomusicology
ชื่อหลักสูตรปริญญาเอก	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย D.A. Ethnomusicology

รายละเอียด	หลักสูตรปริญญาตรี	หลักสูตรปริญญาโท	หลักสูตรปริญญาเอก
ชื่อหลักสูตรภาษาไทย	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาดนตรีศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ	Bachelor of Education (B.Ed.) Music Education	Master of Arts Program (M.A.) Thai and Asian Music	Doctor of Arts Program (D.A.) Thai and Asian Music
ปรัชญา	ครูดนตรีที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมแห่งความ เป็นครู สามารถพัฒนาการศึกษา และสังคมให้เจริญงอกงามยั่งยืน	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียเป็น เครื่องมือเชิงสร้างสรรค์ในการส่งเสริม ความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับ ประชาชนเพื่อก้าวข้ามอคติทางวัฒนธรรม	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียช่วยเสริมสร้างความ เข้าใจอันดี ความมั่นคงทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และ ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการดนตรีแก่ บัณฑิต
จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	รวมไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต วิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต กลุ่มวิชาชีพรู 40 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 64 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต	รวมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต วิชาบังคับ 18 หน่วยกิต วิชาเอกเลือก 6 หน่วยกิต ปริญญานิพนธ์ 12 หน่วยกิต	เรียนไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต วิชาบังคับ 9 หน่วยกิต วิชาเอกเลือก 6 หน่วยกิต ปริญญานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

รายละเอียด	หลักสูตรปริญญาตรี	หลักสูตรปริญญาโท	หลักสูตรปริญญาเอก
วัตถุประสงค์หลักสูตร	<p>เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและเป็นนักวิชาการที่พร้อมด้วยคุณธรรม บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำทางการศึกษา มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการทำงานเพื่อสังคม สามารถจัดการและแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม 2. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักประสานประโยชน์ส่วนรวมตามวิถีประชาธิปไตย เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน ดำรงรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาไทยจรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพันธ์โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม 3. มีความรอบรู้ ใฝ่รู้ ในศาสตร์การศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ มีทักษะการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและเชี่ยวชาญ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม มีทักษะด้านการสื่อสาร การค้นคว้าให้เกิดความรู้ที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ 4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ การวิจัย มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การประมวลผล การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 	<p>เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการความรู้ทางดนตรีที่มีความหลากหลาย และสามารถใช้นวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในพื้นที่ประเทศไทย และ/ หรือภูมิภาคเอเชีย 3. มี คุณ ธรรม จ ริ ย ธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการประสานประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียผ่านมิติทางดนตรี 	<p>เพื่อผลิตคหบดีบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบาย แก้ไขปัญหาประเด็นสังคมด้วยความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการและนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากฐานความชำนาญในพื้นที่ประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชียที่มีดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม 3. มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ วิจัย และคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชียโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์ในภูมิภาค